

VERBŲ SEKMADIENIS

Mūsų Išganytojo triumfui turi nutiesti kelią Jo „klusnumas iki mirties, iki kryžiaus mirties“. Apaštalas šv. Paulius pabrėžia, kad tas klusnumas yra savanoriškas; jis yra būtina Kristaus pergalės sąlyga. Bažnyčia primena, ką mums reiškia mūsų Išganytojo kentėjimai, ir rodo juos kaip pavyzdį: mes privalome jais pasidalyti su mūsų Viešpačiu, kad turėtume dalį ir Jo Prisikėlime (kolekta).

Šios dienos liturgiją sudaro dvi atskiros dalys: pirmoji – pilna džiaugsmo – iškilminga procesija su verbų šakelėmis; antroji – pilna liūdesio – Mišios, per kurias skaitoma Kančios Evangelija.

VERBŲ ŠVENTINIMAS

Antiphona

Matth. 21, 9. Hossana filio David: benedictus qui venit in nomine Domini. Rex Israel: Hosanna in excelsis.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Béne+dic, quæsumus, Dómine, hos palmárum (*seu olivárum aut aliarum arborum*) ramos: et præsta; ut, quod pópulus tuus in tui veneratiónem hodiérno die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perficiat, de hoste victóriam reportándo et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Antifona

Mt 21, 9. Osana Dovydo sūnui, garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu. Izraelio Karaliau, osana aukštybėse.

V. Viešpats su jumis.

R. Ir su tavo dvasia.

Melskimės. Pa+laimink, medžiame, Viešpatie, šias palmių (*arba alyvmedžių ar kitų medžių*) šakas ir suteik, kad tai, ką Tavo liaudis šiandien savo kūnu daro Tau pagarbinti, su didžiausiu pamaldumu atliktų dvasiškai, pelnydama pergalę kovoje su priešu ir ypač mėgdama gailestingumo darbus. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

R. Amen.

VERBŲ DALIJIMAS

Antiphona 1

Pueri Hebræorum, portantes ramos

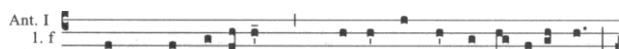
1 antifona

Hebrajų jaunuoliai, nešdami alyvų

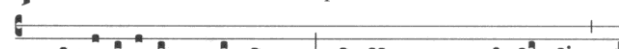
olivarum, obviaverunt Domino, clamantes et dicentes: „Hosanna in excelsis.“

šakas, išėjo pasitikti Viešpaties, šaukdami ir sakydami: „Osana aukštybėse!“

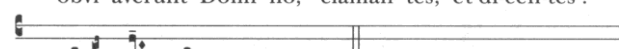
Ant. I
1. f

U-e-ri Hebræ-ó-rum, * portántes rámos o- livá-rum,

obvi- avérunt Dómi- no, clamán- tes, et di- cén- tes :

“Hosánna in excél- sis.” *The Schola sings Psalm 25*

Antiphona 2

Pueri Hebræorum vestimenta prosternebant in via, et clamabant dicentes: „Hosanna filio David; benedictus qui venit in nomine Domini.“

2 antifona

Hebrajų jaunuoliai tiesė rūbus ant kelio ir šaukė sakydami: „Osana Dovydo sūnui! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu!“

Ant. II
1. f

U-e-ri Hebræ-ó-rum * vestiménta prosternébant in

ví- a, et clamábant di- cén- tes : Hosánna fí- li- o Dávid :

benedíctus qui vénit in nómine Dómi- ni. *Schola: Psalm 46*

EVANGELIJOS SKAITYMAS

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum (Matth. 21, 1–9)

In illo tēpore: Cum appropinquá- sset Iesus Ierosólymis, et venísset Bétphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: „Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys (Mt 21, 1–9)

Anuo metu: Kai Jėzus prisiartino prie Jeruzalės ir atėjo į Betfagę prie Alyvų kalno, Jėzus pasiuntė du mokinius, tardamas: „Eikite į priešais esantį kaimą ir tuojau rasite priištą asilą su asilaičiu. Atriškite ir at-

alligátam et pullum cum ea: sólvite et addúcite mihi: et si quis vobis áliiquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimíttet eos“. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur, quod dictum est per prophétam, dicéntem: Dícite filiæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, filium subiugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt, sicut præcépít illis Iesus. Et adduxérunt ásinam et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sédere fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: „Hosánna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.“

veskite juos man. O jeigu kas imtų dėl to teirautis, atsakykite: „Jų reikia Viešpačiui“, ir iš karto juos paleis.“ Tai įvyko, kad išsipildytų pranašo žodžiai: „Pasakykite Siono dukrai: štai atkeliauja tavo karalius. Jis romus, jis joja ant asilės, lydimas asilaičio, nešulinio gyvulio jauniklio.“ Mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzaus buvo įsakyta. Jie atvedė asilę su asilaičiu, apdengė juos savo apsiaustais, o Jėzus užsėdo ant viršaus. Didžiausia minia tiesė drabužius jam ant kelio. Kiti kirto ir klojo ant kelio medžių šakas. Iš priekio ir iš paskos einančios minios šaukė: „Osana Dovydo Sūnui! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Osana aukštybėse!“

VERBŲ PROCESIJA KRISTAUS KARALIAUS GARBEI

Šiandien mes darome tą patį, ką darė žydai. Verbų sekmadienio procesijoje dalyvauja krikščionys, kurie, „pilni tikėjimo“, šiam įvykiui suteikia jo tikrąją prasmę. Kaip ir žydai, mes skelbiame Kristų Nugalėtoju... Osana Dovydo Sūnui! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Tačiau savo tikėjimo dėka mes, priešingai nei žydai, žinome, ką reiškia Jo pergalė. Jis yra Mesijas, Dovydo Sūnus ir Dievo Sūnus. Jis yra prieštaravimo ženklas, kurį paskelbė vieni ir panaikino kiti. Siųstas į pasaulį išlaisvinti mūsų iš nuodėmės ir šėtono valdžios, Jis išgyveno kančias, bausmę už mūsų nuodėmes, ir triumfuodamas pakilo iš kapo nugalėjęs mirtį ir sutaikęs mus su Dievu, kad nuvestų paskui save į savo Tėvo dangaus karalystę.

V. Procedámus in pace.

R. In nómine Christi. Amen.

Antiphona 1

Occurrunt turbæ cum flóribus et palmis Redemptóri óbviam: et victóri triumphánti digna dant obséquia: Fílium Dei ore gentes prædicant: et in laudem Christi voces tonant per núbila: „Hosánna!“

Antiphona 2

Cum Angelis et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: „Hosánna in excélsis!“

Antiphona 3

Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: „Benedíctus qui venit in nómine Dómini: Hosánna in excélsis!“

Antiphona 4

Luc. 19, 37 et 38

Cœpérunt omnes turbæ descendentium gaudéntes laudáre Deum voce magna, super ómnibus quas vidérant virtútibus, dicéntes: „Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in terra, et glória in excélsis.“

Himnas Kristui Karaliui (vysk. Teodulfas, †821)

Gloria, laus et honor tibi sit, Rex Christe Redemptor, * Cui puerile decus prompsit Hosanna pium.

1. Israel es tu Rex, Davidis et inclita

V. Eikime ramybėje.

R. Kristaus vardu. Amen.

1 antifona

Minios su gélėmis ir palmėmis skuba pasitikti Atpirkėjo ir triumfuojančiam nugalėtojui teikia deramą garbę. Tautos lūpomis skelbia Dievo Sūnų ir Kristaus šlovei dangų skrodžia balsas: „Osana!“

2 antifona

Su angelais ir jaunuoliais pasirodykime ištikimi, triumfuotojui prieš mirtį šaukdami: „Osana aukštybėse!“

3 antifona

Didelė minia, susirinkusi šventėms, šaukė Viešpačiui: „Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Osana aukštybėse!“

4 antifona

Lk 19, 37 ir 38

Visas būrys pradėjo džiaugsmingai ir skardžiai šlovinti Dievą už visus stebuklus, kuriuos jie buvo regėję. Jie šaukė: „Garbė Karaliui, kuris ateina Viešpaties vardu! Ramybė žemėje, šlovė aukštybėse!“

Garbė, šlovė ir pagarba Tau tebus, Kristau Karaliau, Atpirkėjau! * Tau vaikiškas grožis pareiškė pamaldų „osana“.

1. Tu esi Izraelio Karalius ir kil-

proles, * Nomine qui in Domini, Rex benedictæ, venis.

Gloria, laus...

2. Cœtus in excelsis te glaudat cœlicus omnis, * Et mortalis homo, et cuncta cerata simul.

Gloria, laus...

3. Plebs Hebræa tibi cum palmis obvia venit; * Cum prece, voto, hymnis, adsumus ecce tibi.

Gloria, laus...

4. Hi tibi passuro solvebant munia laudis; * Nos tibi regnati pangimus ecce melos.

Gloria, laus...

5. Hi placuere tibi, placeat devotio nostra: * Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent.

Gloria, laus...

Antiphona 5

Omnes collaudant nomen tuum, et dicunt: „Benedictus qui venit in nomine Domini: Hosanna in excelsis“.

Psalmus 147

Lauda, Ierusalem, Dominum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti satiavit te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * né-

nisis Dovydo palikuonis, * Tu ateini Viešpaties vardu, pagirtasis Karaliau.

Garbė, šlovė...

2. Tave aukštybėse šlovina visa dangaus bendrija, * Ir mirtingas žmogus, o kartu ir visa kūrinija.

Garbė, šlovė...

3. Hebrajų liaudis tave pasitinka su palmėmis, * Štai einame pas Tave su malda, prašymais, himnais.

Garbė, šlovė...

4. Jie Tau, einančiam kentėti, atidavė šlovės duoklę, * O mes Tau, karaliaujančiam, štai kuriame giesmes.

Garbė, šlovė...

5. Jie norėjo Tau patikti, tegul būna malonus ir mūsų pamaldumas, * gerasis Karaliau, švelnusis Karaliau, kuriam patinka visa, kas gera.

Garbė, šlovė...

5 antifona

Visi šlovina Tavo vardą ir kalba: „Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Osana aukštybėse!“

147 psalmė

Šlovink, Jeruzale, Viešpatį, * šlovink savo Dievą, Sione!

Juk jis stiprina tavo vartų velkes, * laimina tavo vaikus tavyje.

Jis duoda taiką tavo sienoms * ir sotina tave geriausiais kviečiais.

Jis siunčia savo žodį žemei, * jo kalba greitai skrieja.

Jis duoda sniegą lyg vilną, * pa-

bulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris eius quis sustinebit?

Emittet verbum suum et liquefaciet ea: * flabit spiritus eius et fluent aquae.

Qui annuntiat verbum suum Iacob: * iustitias et iudicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: * et iudicia sua non manifestavit eis.

Glória Patri...

Antiphona

Omnes collaudant...

Antiphona 6

Fulgentibus palmis prosternimur adveniēti Dómino: huic omnes occurrāmus cum hymnis et canticis, glorificāntes et dicētes: „Benedictus Dóminus“.

Antiphona 7

Ave, Rex noster, Fili David, Redemptor mundi, quem prophētae praedixerunt Salvatorem dómui Israel esse venturum. Te enim ad salutarem victimam Pater misit in mundum, quem exspectabant omnes sancti ab origine mundi, et nunc: „Hosanna Fílio David. Benedictus qui venit in nómine Dómini. Hosanna in excelsis“.

skleidžia miglą lyg pelenus.

Beria savo ledus kąniais, * kas gali pakelti jo siunčiamą šaltį?

Jis siunčia savo žodį ir juos sutirpdo, * jo vėjas papučia, ir vanduo sruvena.

Jis skelbia savo žodį Jokūbui, * savo teisingus sprendimus Izraeliui.

Nepadarė jis to jokiai tautai, * neatskleidė joms savo sprendimų.

Garbė Dievui Tėvui...

Antifona

Visi šlovina...

6 antifona

Spindinčiomis palmėmis tieskime kelią ateinančiam Viešpačiui, visi eikime jo pasitikti su himnais ir giesmėmis, šlovindami ir sakydami: „Pagarbintas Viešpats!“

7 antifona

Sveikas, mūsų Karaliau, Dovydo Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, kurį pranašai skelbė ateisiant kaip Izraelio namų Išganytoją. Juk Tave Tėvas pasiuntė į pasaulį kaip išganyimo auką, kurios nuo pasaulio pradžios laukė visi šventieji. O dabar: „Osana Dovydo Sūnui! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Osana aukštybėse!“

Atėjus prie uždarytų bažnyčios durų, patarnautojas procesijų kryžiaus kotu triskart pabeldžia į duris. Jos iš vidaus atidaromos. Visi eina į vidų. Kai kunigas eina pro duris, giedama:

Antiphona 8

Ingrédiēte Dómino in sanctam civitatē, Hebræórum púeri resurrectionem Vitæ pronuntiāntes,

Cum ramis palmárum: „Hosánna, clamábant, in excélsis“.

Cum audísset pópulus, quod Iesus veníret Ierosólymam, exiérunt obviam ei,

Cum ramis palmárum: „Hosánna, clamábant, in excélsis“.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Dómine Iesu Christe, Rex ac Redémptor noster, in cuius honórem, hos ramos gestāntes, sollémnes laudes decantávimus: concéde propítius; ut, quocúmque hi rami deportáti fúerint, ibi tuæ benedictiónis grátia descéndat, et, quavis dæmonum iniquitatē vel illusióne profligáta, dextera tua próteget, quos redémit. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Tuomet kunigas priklaupia ir eina apsirengti Mišių rūbais. Liturginė spalva violetinė.

ŠV. MIŠIOS

Per Mišias, prieš kurias šventinamos verbos ir einama procesija, neskaitomos laiptų maldos. Kunigas iš karto eina prie altoriaus, jį bučiuoja, smilko ir skaito introitą.

Introitus

Ps. 21, 20 et 22. Dómine, ne longe fácias auxiliūm tuum a me, ad de-

8 antifona

Viešpačiui įžengiant į šventąjį miestą, hebrajų jaunuoliai, skeldami Gyvenimo prisikėlimą,

Su palmių šakomis šaukė: „Osana aukštybėse!“

Kai liaudis išgirdo, kad Jėzus atėjo į Jeruzalę, išėjo jo pasitikti,

Su palmių šakomis šaukdama: „Osana aukštybėse!“

V. Viešpats su jumis.

R. Ir su tavo dvasia.

Melskimės. Viešpatie Jėzau Kristau, mūsų Karaliau ir Atpirkėjau, kurio garbei, nešdami šias šakas, giedame iškilmingą šlovės giesmę, maloningai suteik, kad ten, kur nešamos šios šakos, nužengtų Tavo palaiminimo malonę, ir kad išvijusi demonų nedorybę ar apgaulės, Tavo dešinė saugotų tuos, kuriuos atpirko. Tu gyveni ir viešpatauji per amžių amžius. **R.** Amen.

Introitas

Ps 21, 20 ir 22. Viešpatie, neatitolink nuo manęs savo pagalbos,

fensióne[m] meam aspice: líbera me de ore leónis, et a córnibus unicór-nium humilitátem meam.

Ps. 21, 2. Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmer[e] et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta et resurrectiόνis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolae beati Pauli Apostoli ad Philippensis. (Phil. 2, 5–11)

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus oboédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (*hic genuflectitur*) ut in nómine Iesu omne genu flectátur cæ-

skubék man padėti! Gelbék mane nuo liūto nasrų ir nuo vienaragių ragų saugok mano menkumą.

Ps 21, 2. Dieve, mano Dieve, pažvelk į mane, kodėl mane apleidai? Mano nuodėmingi žodžiai toli nuo išgelbėjimo.

Kolekta

Visagali amžinasis Dieve, Tu, norėdamas duoti nusizeminimo pavyzdį žmonijai, leidai, kad mūsų Išganytojas priimtų kūną ir iškentėtų kryžių. Maloningai suteik, kad mes parodytume ištikimybę kantrumui ir būtume verti Jo prisikėlimo džiaugsmo. Per Tajį mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus laiško Filipiečiams. (Fil 2, 5–11)

Broliai: Būkite tokio nusistatymo kaip Kristus Jėzus. Jis, turėdamas Dievo prigimtį, godžiai nesilaikė savo lygybės su Dievu, bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą ir tapdamas panašus į žmones. Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; jis nusizemino, tapdamas klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties. Todėl ir Dievas jį išaukštino ir padovanojo jam vardą, kilniausią iš visų vardų, (*čia priklaupiama*) kad Jėzaus vardui priklauptų kiekvienas kelis danguje,

léstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Graduale

Ps. 72, 24 et 1–3. Tenuísti manum dexteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me: et cum glória assumpsísti me. **V.** Quam bonus Israel Deus rectis corde! mei autem pæne moti sunt pedes: pæne effúsi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórum videns.

Tractus

Ps. 21, 2–9, 18, 19, 22, 24 et 32. Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? **V.** Longe a salúte mea verba delictórum meórum. **V.** Deus meus, clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, et non ad insipiéntiam mihi. **V.** Tu autem in sancto hábitas, laus Israel. **V.** In te speravérunt patres nostri: speravérunt, et liberásti eos. **V.** Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et non sunt confúsi. **V.** Ego autem sum vermis, et non homo: oppróbrium hóminum et abiéctio plebis. **V.** Omnes, qui vidébant me, aspernabántur me: locúti sunt lábiis et movérunt caput. **V.** Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum. **V.** Ipsi vero consideravérunt et ins-

zemėje ir po žeme ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: „Jėzus Kristus yra Viešpats!“

Gradualas

Ps 72, 24 ir 1–3. Tu laikai mane už dešinės rankos, vedi mane pagal savo valią ir priimi mane į garbę. **V.** Koks geras Izraelio Dievas tiems, kurių širdis tiesi! O mano kojos buvo pradėjusios pintis, mano žingsniai bemaž buvo ėmę slidinėti, nes aš pavydėjau nusidėjėliams, matydamas nusidėjėlių ramybę.

Traktas

Ps 21, 2–9, 18, 19, 22, 24 ir 32. Dieve, mano Dieve, pažvelk į mane, kodėl mane apleidai? **V.** Mano nuodėmingi žodžiai toli nuo išgelbėjimo. **V.** Mano Dieve, aš šaukiu per dieną, bet Tu neišklausai, per naktį – tenebūna tai palaikyta mano neišmintingumu. **V.** Tu gyveni šventykloje, Izraelio šlove. **V.** Tavimi vylėsi mūsų tėvai, pasitikėjo, ir Tu juos išvadavai. **V.** Šaukėsi Tavęs, ir buvo išgelbėti, vylėsi Tavimi, ir neliko sugėdinti. **V.** Bet aš kirminas, o ne žmogus, žmonių gėda ir liaudies atmata. **V.** Visi, kas mane mato, tyčiojasi iš manęs, judina lūpas ir kraipo galvą. **V.** „Pasitikėjo Viešpačiu, tad tegelbsti jį, teišvaduoja, jeigu juo gėrisi!“ **V.** Jie spokso ir žiūri į mane, dalijasi tar-

pexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. **V.** Líbera me de ore leónis: et a córnibus unicórnium humilitátem meam. **V.** Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Iacob, magnificáte eum. **V.** Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt cæli iustítiam eius. **V.** Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Matthæum

(Matth. 26, 36–75; 27, 1–60)

In illo témpore: Venit Iesus cum discípulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit discípulis suis: + Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem. **C.** Et assúmpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse. Tunc ait illis: + Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum. **C.** Et progréssus pusillum, prócidit in fáciem suam, orans et dicens: + Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. **C.** Et venit ad discipulos suos, et invénit eos dormiéntes: et dicit Petro: + Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. **C.** Íte-

pusavyje mano drabužius ir meta burtą dėl mano apdaro. **V.** Gelbėk mane nuo liūto nasrų ir nuo vienaragių ragų saugok mano menkumą. **V.** Jūs, kurie bijotės Viešpaties, šlovinkite jį, visi Jokūbo palikuonys – aukštinkite jį! **V.** Apie Viešpatį bus pasakojama būsimajai kartai, ir dangūs skelbs jo teisumą. **V.** Tautai, kuri gims, kurią Viešpats padarė.

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kančia pagal Matą

(Mt 26, 36–75; 27, 1–60)

(C. – kronikininkas, + – Kristus, S. – sinagoga)

Anuo metu: Jėzus su mokiniais atėjo į ūkį, vadinamą Getsemane, ir tarė mokiniams: + „Pasėdėkite čia, kol aš ten nuėjęs melsiuos“. **C.** Pasisėmęs Petrą ir abu Zebediejaus sūnus, pradėjo liūdėti ir sielvartauti. Tada tarė jiems: + „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Likite čia ir pabūdėkite kartu su manimi.“

C. Kiek toliau paėjęs, parpuolė kniūbsčias ir meldėsi: + „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu!“ **C.** Jis sugrįžo pas mokinius ir, radęs juos miegančius, tarė Petru: + „Negalėjote nė vienos valandos pabudėti su manimi? Būdėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.“ **C.** Ir vėl nuėjo

rum secundo ábiit et orávit, dicens: + Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. **C.** Et venit íterum, et invénit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis, íterum ábiit et orávit tértio, eúndem sermónem dicens. Tunc venit ad discípulos suos, et dicit illis: + Dórmite iam et requiéscite: ecce, appropinquávit hora, et Fílius hómínis tradétur in manus peccatórum. Súr-gite, eámus: ecce, appropinquávit, qui me tradet. **C.** Adhuc eo loquénte, ecce, Iudas, unus de duódecim, venit, et cum eo turba multa cum gládiis et fústibus, missi a princípibus sacerdotum et senióribus pópuli. Qui autem trádidit eum, dedit illis signum, dicens: **S.** Quemcúm-que osculátus fúero, ipse est, tenéte eum. **C.** Et conféstim accédens ad Iesum, dixit: **S.** Ave, Rabbi. **C.** Et osculátus est eum. Dixítque illi Iesus: + Amíce, ad quid venísti? **C.** Tunc accessérunt, et manus iniecérunt in Iesum et tenuérunt eum. Et ecce, unus ex his, qui erant cum Iesu, exténdens manum, exémit gládium suum, et percútiens servum princípis sacerdotum, amputávit aurículam eius. Tunc ait illi Iesus: + Convérte gládium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas, quia non possum rogáre Patrem

antrą kartą ir meldėsi: + „Mano Tėve, jei ši taurė negali praeiti mano negerta, tebūnie tavo valia!“ **C.** Sugrižęs vėl rado juos snaudžiančius – jų akys buvo mieguistos. Tuomet, palikęs juos, vėl nuėjo ir trečią kartą meldėsi tais pačiais žodžiais. Paskui grįžo pas mokinius ir tarė: „Jūs vis dar miegate ir ilsitės... Štai atėjo valanda, kai Žmogaus Sūnus atiduodamas į nusi-dėjėlių rankas. Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat.“

C. Jam dar kalbant, štai pasirodė Judas, vienas iš Dvylikos, o su juo didelis būrys, ginkluotas kalavijais ir vėzdais, atsiųstas aukštųjų kunigų ir tautos seniūnų. Jo išdavėjas buvo nurodęs jiems ženklą, sakydamas: **S.** „Kurį pabučiuosiu, tai tas! Suimkite jį!“ **C.** Ir tuojau priėjęs prie Jėzaus tarė: **S.** „Sveikas, rabi!“ **C.** ir pabučiavo jį. O Jėzus jam tarė: + „Bičiuli, ko atėjai?“

C. Tuomet jie pripuolę nutvėrė jį ir suėmė. Ir štai vienas iš Jėzaus palydovų ištiesė ranką, išsitraukė kalaviją, puolė vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam ausį. Bet Jėzus jam tarė: + „Kišk kalaviją atgal, kur buvo, nes visi, kurie griebiasi kalavijo, nuo kalavijo ir žus. Gal manai, jog aš negaliu paprašyti savo Tėvą ir jis bemat neatsiųstų man per dvylika legionų angelų?! Bet kaipgi išsipildytų Raštai, kad

meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúræ, quia sic opórtet fieri?

C. In illa hora dixit Iesus turbis: + Tamquam ad latrónem existis cum gládiis et fústibus comprehendere me: cotídie apud vos sedébam docens in templo, et non me tenuístis.

C. Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúræ prophetárum. Tunc discípuli omnes, relicto eo, fugérunt.

At illi tenéntes Iesum, duxérunt ad Cáipham, princípem sacerdotum, ubi scribæ et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium princípis sacerdotum. Et ingressus intro, sedébat cum ministris, ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdotum et omne concílium quærébant falsum testimónium contra Iesum, ut eum morti tráderent: et non invenérunt, cum multi falsi testes accessíssent. Novíssime autem venérunt duo falsi testes et dixerunt: **S.** Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, et post tríduum reedificáre illud. **C.** Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: **S.** Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsus te testificántur? **C.** Iesus autem tacébat. Et princeps sacerdotum ait illi: **S.** Adiúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus, Fílius Dei. **C.** Dicit illi Iesus: + Tu dixísti.

šitaip turi atsitikti?!“

C. Tą valandą Jėzus tarė būriui: + „Tarsi plėšiko išėjote sugauti manęs su kalavijais ir vėzdais. Aš kasdien sėdėjau šventykloje mokydamas, ir manęs nesuėmėte.“ **C.** Bet viskas šitaip dedasi, kad išsipildytų pranašų Raštai. Tada visi mokiniai, palikę jį, pabėgo.

Tie, kurie buvo suėmę Jėzų, nuvedė jį pas vyriausiąjį kunigą Kajafą, kur buvo susirinkę Rašto aiškintojai ir seniūnai. Petras sekė jį iš tolo iki vyriausiojo kunigo rūmų ir, įėjęs į kiemą, atsisėdo su tarnais pažiūrėti, kuo viskas baigsis. Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visa teismo taryba ieškojo neteisingo parodymo prieš Jėzų, kad galėtų jį nuteisti mirti, tačiau nerado, nors daug buvo atėję neteisingų liudytojų. Pagaliau išėjo priekin du ir tarė: **S.** „Šitas yra sakęs: „Aš galiu sugriauti Dievo šventyklą ir per tris dienas ją vėl atstatyti“. **C.** Tada atsistojęs vyriausiasis kunigas paklausė Jėzų: **S.** „Tu nieko neatsakai į šiuos kaltinimus?!“ **C.** Bet Jėzus tylėjo. Tuomet vyriausiasis kunigas jam tarė: **S.** „Prisaikdinu tave gyvuoju Dievu, kad mums pasakytum, ar tu Mesijas, Dievo Sūnus!“ **C.** Jėzus

Verúmtamen dico vobis, ámodo vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris virtútis Dei, et veniéntem in núbibus cæli. **C.** Tunc princeps sacerdotum scidit vestiménta sua, dicens: **S.** Blasphemávit: quid adhuc egémus tésstibus? Ecce, nunc audístis blasphemíam: quid vobis vidétur? **C.** At illi respondéntes dixérunt: **S.** Reus est mortis. **C.** Tunc exspuérunt in fáciem eius, et cólaphis eum cecidérunt, álii autem palmas in fáciem eius dedérunt, dicéntes: **S.** Prophetíza nobis, Christe, quis est, qui te percússit? **C.** Petrus vero sedébat foris in átrio: et accéssit ad eum una ancílla, dicens: **S.** Et tu cum Iesu Galilæo eras. **C.** At ille negávit coram ómnibus, dicens: **S.** Néscio, quid dicis. **C.** Exeúnte autem illo iánuam, vidit eum ália ancílla, et ait his, qui erant ibi: **S.** Et hic erat cum Iesu Nazaréno. **C.** Et íterum negávit cum iuraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusíllum accessérunt, qui stabant, et dixérunt Petro: **S.** Vere et tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit. **C.** Tunc cœpit detestári et iuráre, quia non novísset hóminem. Et contínuo gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Iesu, quod díxerat: Priúsqvam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras, flevit amáre.

Mane autem facto, consílium inié-

atsakè: + „Tu tai sakai. Bet ir aš jums sakau: nuo šiol jūs matysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Visagalio dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse!“ **C.** Tuomet vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: **S.** „Jis piktžodžiauja! Kam dar mums liudytojai?! Štai girdėjote piktžodžiavimą. Kaip jums regisi?“

C. Jie atsakė: **S.** „Vertas mirties!“

C. Tuomet jie ėmė spjaudyti Jėzui į veidą ir daužyti kumščiais. Kiti mušė jį per veidą ir tyčiojosi: **S.**

„Pranašauk mums, Mesijau, kas tave užgavo!“ **C.** Tuo metu Petras sėdėjo kieme. Viena tarnaitė priėjo prie jo ir tarė: **S.** „Ir tu buvai su Jėzumi Galilėjiečiu.“

C. Bet jis išsigynė visų akivaizdoje: **S.** „Aš nežinau, ką tu sakai.“ **C.** Einantį vartų link, jį pastebėjo kita tarnaitė ir kalbėjo aplinkiniams: **S.** „Šitas buvo su Jėzumi Nazariečiu.“

C. Jis ir vėl išsigynė, prisiekdamas: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ Po valandėlės prisiartino ten stovėjusieji ir sakė Petru: **S.** „Tikrai tu vienas iš jų, nes ir tavo tarmė tave išduoda.“

C. Tuomet jis ėmė prisiekinėti ir dievagotis: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ Ir tuojau pragydo gaidys. Tada Petras prisiminė Jėzaus žodžius: „Dar gaidžiui nepragydu, tu tris kartus manęs išsiginsi.“

Jis išėjo laukan ir gaudžiai pravirko. Rytui išaušus, visi aukštieji kunigai

runt omnes príncipes sacerdotum, et senióres pópuli advérsus Iesum, ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum, et tradidérunt Póntio Pilato prásidei. Tunc videns Iudas, qui eum trádidit, quod damnátus esset, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdotum et senióribus, dicens: **S.** Peccávi, tradens ságuinem iustum. **C.** At illi dixerunt: **S.** Quid ad nos? Tu vidéris. **C.** Et proiécit argénteis in templo, recéssit: et ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdotum, accéptis argénteis, dixerunt: **S.** Non licet eos míttre in córbonam: quia prétium ságuinis est. **C.** Consílio autem iníto, emérunt ex illis agrum figuli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille Hacéldama, hoc est, ager ságuinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Ieremíam prophétam, dicéntem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt a filiis Israel: et dedérunt eos in agrum figuli, sicut constítuit mihi Dóminus.

Iesus autem stetit ante prásidem, et interrogávit eum práses, dicens: **S.** Tu es Rex Iudæórum? **C.** Dicit illi Iesus: + Tu dicis. **C.** Et cum accusarétur a princípibus sacerdotum, et senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: **S.** Non audis, quan-

ir tautos seniūnai nusprendė, kad Jėzus turįs būti nužudytas. Surišę nuvedė ir atidavė jį valdytojui Pilotui. Kai išdavikas Judas pamatė, jog Jėzus pasmerktas, gailesčio pagautas nunešė atgal aukštiesiems kunigams ir seniūnams trisdešimt sidabrinų ir tarė: **S.** „Nusidėjau išduodamas nekaltą kraują.“

C. Tie atsakė: **S.** „Kas mums darbo?! Tu žinokis!“ **C.** Nusviedęs šventykloje pinigų, jis išbėgo ir pasikorė. Aukštieji kunigai paėmė sidabrinus ir kalbėjo: **S.** „Jų negalima dėti į šventyklos išdą, nes tai užmokestis už kraują.“

C. Jie pasitarė ir už tuos pinigų nupirko puodžiaus dirvą ateiviams laidoti. Todėl ta dirva iki šios dienos vadinasi Kraujo dirva. Taip išsipildė pranašo Jeremijo žodžiai: „Ir paėmė trisdešimt sidabrinų – įkainotojo kainą, už kurią buvo jį suderėję iš Izraelio vaikų, – ir atidavė juos už puodžiaus dirvą; taip man Viešpats buvo paskyręs.“

Jėzus stovėjo valdytojo akivaizdoje. Valdytojas jį klausė: **S.** „Ar tu esi žydų karalius?“ **C.** Jėzus atsakė: + „Taip yra, kaip sakai.“ **C.** Aukštųjų kunigų ir seniūnų skundžiamas, jis visai neatsiliepė. Tuomet Pilotas paklausė: **S.** „Ar negirdi, kaip bai-

ta adversum te dicunt testimonia? **C.** Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur praeses vehementer. Per diem autem sollemnem consuerverat praeses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: **S.** Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Iesum, qui dicitur Christus? **C.** Sciebat enim, quod per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor eius, dicens: **S.** Nihil tibi et iusto illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. **C.** Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populis, ut peterent Barabbam, Iesum vero perderent. Respondens autem praeses, ait illis: **S.** Quem vultis vobis de duobus dimitti? **C.** At illi dixerunt: **S.** Barabbam. **C.** Dicit illis Pilatus: **S.** Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? **C.** Dicunt omnes: **S.** Crucifigatur. **C.** Ait illis praeses: **S.** Quid enim mali fecit? **C.** At illi magis clamabant, dicentes: **S.** Crucifigatur. **C.** Videns autem Pilatus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: **S.** Innocens ego sum a sanguine iusti huius: vos videtis. **C.** Et respondens universus populus, dixit: **S.** Sanguis

siaj tave kaltina?“ **C.** Bet jis neatsakė nė į vieną kaltinimą ir tuo be galo nustebino valdytoją. Šventės proga valdytojas buvo pratęs paleisti miniai vieną kalinį, kurio ji norėdavo. Tuomet jis turėjo garsų kalinį, vardu Barabas. Taigi, žmonėms susirinkus, Pilotas paklausė: **S.** „Katrą norite, kad jums paleičiau: Barabą ar Jėzų, vadinamą Mesiju?“ **C.** Mat jis žinojo, kad Jėzų jie buvo išdavę iš pavydo. Sėdinčiam teismo krasėje Pilotui žmona atsiuntė įspėjimą: **S.** „Nieko nedaryk šiam teisiamam! Šiąnakt sapne aš labai dėl jo kentėjau.“

C. Aukštieji kunigai ir seniūnai sukurstė žmones, kad prašytų paleisti Barabą, o Jėzų pražudytų. Tuomet valdytojas jiems tarė: **S.** „Katrą norite, kad jums paleisčiau?“ **C.** Jie šaukė: **S.** „Barabą!“

C. Pilotas paklausė: **S.** „Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Mesiju?“ **C.** Jie visi rėkė: **S.** „Ant kryžiaus jį!“ **C.** Jis klausė: **S.** „O ką gi pikta yra padaręs?“ **C.** Bet tie dar garsiau šaukė: **S.** „Ant kryžiaus jį!“

C. Pilotas, pamatęs, kad nieko nelaimi, o sąmyšis vis didėja, paėmė vandens, nusimazgojo rankas minios akivaizdoje ir tarė: **S.** „Aš nekaltas dėl šio teisiojo kraujo. Jūs žinokitės!“ **C.** O visi žmonės šaukė: **S.** „Jo kraujas tekrinta ant mūsų ir mūsų vaikų!“ **C.** Tuomet jis paleido

eius super nos et super filios nostros. **C.** Tunc dimisit illis Barabbam: Iesum autem flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. Tunc milites praesidis suscipientes Iesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem: et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei: et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput eius, et arundinem in dextera eius. Et genu flexo ante eum, illudabant ei, dicentes: **S.** Ave, Rex Iudaeorum. **C.** Et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutebant caput eius. Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis eius, et duxerunt eum ut crucifigerent. Exeuntes autem, inveniunt hominem Cyrenaeum, nomine Simonem: hunc angariaverunt, ut tolleret crucem eius. Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Calvariae locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum. Et cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta eius, sortem mittentes: ut impleretur, quod dictum est per Prophetam, dicentem: Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes, servabant eum. Et imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam: Hic est Iesus, Rex Iudaeorum.

jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė nukryžiuoti.

Valdytojo kareiviai nusivedė Jėzų į įgulos būstinę ir surinko aplink jį visą kuopą. Jie išrengė jį ir apsiautė raudona skraiste. Nupynė erškėčių vainiką, uždėjo jam ant galvos, o į jo dešinę išspraudė nendrę. Paskui tyčiodamiesi klūpčiojo prieš jį ir sakė: **S.** „Sveikas, žydų karaliau!“

C. Spjaudydami jį, stvėrė iš jo nendrę ir čaižė per galvą; Pasi-tyčioję iš Jėzaus, kareiviai nusiautė skraistę, apvilko jo paties drabužiais ir išsivedė nukryžiuoti.

Eidami jie sutiko žmogų iš Kirėnės, vardu Simonas. Tą privertė panėšėti jo kryžių. Atėję į vietą, vadinamą Golgota (tai yra: „Kaukolės vieta“), davė jam gerti vyno, sumaišyto su tulžimi, bet Jėzus tik paragavo ir negėrė. Prikalę prie kryžiaus, pasidalijo jo drabužius, mesdami bur- tą. Taip išsipildė pranašo žodžiai: „Jie pasidalijo mano drabužius, dėl mano apdaro metė bur- tą.“ Ten pat susėdę sergėjo jį. Viršum jo galvos jie prisegė užrašytą jo kaltinimą: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius.“

Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus a dextris et unus a sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua et dicentes: **S.** Vah, qui destruis templum Dei et in triduo illud reedificas: salva te ipsum. Si Filius Dei es, descende de cruce. **C.** Similiter et principes sacerdotum illudentes cum scribis et senioribus, dicebant: **S.** Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere: si Rex Israel est, descendat nunc de cruce, et credimus ei: confidit in Deo: liberet nunc, si vult eum; dixit enim: Quia Filius Dei sum. **C.** Id ipsum autem et latrones, qui crucifixi erant cum eo, imprecabantur ei. A sexta autem hora tenebrae factae sunt super universam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamavit Iesus voce magna, dicens: + Eli, Eli, lamma sabachtani? **C.** Hoc est: + Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? **C.** Quidam autem illic stantes et audientes dicebant: **S.** Eliam vocat iste. **C.** Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto et imposuit arundini, et dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant: **S.** Sine, videamus, an veniat Elias liberans eum. **C.** Iesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum. (*Čia visi klaupiasi ir trumpam nutyla. Pakyla ir tęsia.*) Et ecce,

Kartu su juo buvo nukryžiuoti du plėšikai, vienas iš dešinės, kitas iš kairės. Praeiviai užgauliojo Jėzų, kraipydami galvas ir sakydami: **S.** „Še tau, kuris sugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai; gelbėkis pats! Jei esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus!“ **C.** Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto aiškintojais ir seniūnais, kalbėdami: **S.** „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. Jeigu jis Izraelio karalius, tenužengia dabar nuo kryžiaus, ir mes juo tikėsime... Jis pasitikėjo Dievu, tad teisvuoduoja jį dabar, jeigu juo rūpinasi, nes jis yra sakęs: „Aš Dievo Sūnus.“ **C.** Taip pat jį plūdo ir kartu nukryžiuoti plėšikai. Nuo šeštos iki devintos valandos visą kraštą gaubė tamsa. O apie devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: + „Eli, Eli, lema sabachtani?“ **C.** tai reiškia: + „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!“ **C.** Kai kurie iš ten stovėjusių išgirdę sakė, jog jis šaukiąsijis Elijo. Ir tuoj pat vienas iš jų pribėgęs paėmė kempinę, primirkė ją perrūgusio vyno, užmovė ant nendrės ir padavė jam gerti. Kiti kalbėjo: **S.** „Liaukis! Pažiūrėsim, ar ateis Elijas jo išgelbėti“. **C.** Tuomet Jėzus, dar kartą sušukęs skardžiu balsu, atidavė dvasią. (*Čia visi klaupiasi ir trumpam nutyla. Pakyla ir tęsia.*) Ir štai šventyklos uždanga perplyšo

velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum: et terra mota est, et petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt: et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de momentis post resurrectionem eius, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. Centurio autem et qui cum eo erant, custodientes Iesum, viso terramoto et his, quae fiebant, timuerunt valde, dicentes: **S.** Vere Filius Dei erat iste. **C.** Erant autem ibi mulieres multae a longe, quae secutae erant Iesum a Galilaea, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Iacobi, et Ioseph mater, et mater filiorum Zebedaei. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathaea, nomine Ioseph, qui et ipse discipulus erat Iesu. Hic accessit ad Pilatum, et petiit corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. Et accepto corpore, Ioseph involvit illud in sindone munda. Et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti, et abiit.

Giedamas Credo.

Offertorium

Ps. 68, 21–22. Improperium expectavit cor meum, et miseriam: et sustinui qui simul mecum contristaretur,

pusiau nuo viršaus iki apačios, ir žemė sudrebėjo, ir uolos ėmė skeldėti. Atsivėrė kapų rūšiai, ir daug užmigusių šventųjų kūnų prisikėlė iš numirusių. Išėję iš kapų po Jėzaus prisikėlimo, jie atėjo į šventąjį miestą ir daug kam pasirodė. Šimtininkas ir kiti su juo sergintys Jėzų, pamatę žemės drebėjimą ir visa, kas dėjosi, labai išsigando ir sakė: **S.** „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus!“ **C.** Tenai buvo daug moterų, kurios žiūrėjo iš tolo. Jos buvo atlydėjusios Jėzų iš Galilėjos, jam patarnaudamos. Tarp jų buvo Marija Magdaliotė, Jokūbo ir Juozapo motina Marija ir Zebediejaus sūnų motina.

Vakarui atėjus, atvyko turtingas žmogus iš Arimatėjos, vardu Juozapas, kuris irgi buvo Jėzaus mokinys. Nuėjęs pas Pilotą, jis paprašė Jėzaus kūno. Pilotas įsakė jį atiduoti. Juozapas pasiėmė kūną, įvyniojo į šviesią drobulę ir paguldė savo naujame kapo rūsyje, kurį buvo išsikaldinęs uoloje. Paskui jis užrito didelį akmenį ant rūšio angos ir nuėjo.

Ofertorijus

Ps 68, 21–22. Mano širdis laukia pajuokos ir nelaimės. Aš laukiu, kad kas nors manęs pasigailėtų, bet

et non fuit: consolántem me quæsívi,
et non invéni: et dedérunt in escam
meam fel, et in siti mea potavérunt
me acéto.

Secreta

Concéde, quæsumus, Dómine: ut
óculis tuæ maiestátis munus ob-
látum, et grátiam nobis devotiónis
obtíneat, et efféctum beátæ peren-
nitátis acquírat. Per Dóminum nost-
rum...

Præfatio de sancta Cruce

Vere dignum et iustum est, æquum
et salutáre, nos tibi semper et ubíque
grátias ágere: Dómine, sancte Pater,
omnípotens ætérne Deus: Qui salú-
tem humáni géneris in ligno Crucis
constituísti: ut, unde mors oriebátur,
inde vita resúrgeret: et qui in ligno
vincébat, in ligno quoque vince-
rétur: per Christum, Dóminum nost-
rum. Per quem maiestátem tuam
laudant Angeli, adórant Domina-
tiónes, tremunt Potestátes. Cæli cæ-
lorúmque Virtútes, ac beáta Séra-
phim sócia exsultatióne concéle-
brant. Cum quibus et nostras voces
ut admítteri iúbeas, deprecámur, sú-
plici confessiône dicétes: Sanctus.

Communio

Matth. 26, 42. Pater, si non potest
hic calix transíre, nisi bibam illum:
fiat volúntas tua.

tokių nėra, ieškojau, kad kas pa-
guostų, ir neradau. Jie davė man
valgyti tulžies, o man ištroškus, gir-
dė mane actu.

Sekreta

Viešpatie, meldžiame Tave, suteik,
kad Tavo didybės akims pristatyta
auka išmelstų mums pamaldumo
malonės ir gautų palaimingos am-
žinybės vaisių. Per mūsų Viešpatį...

Šv. Kryžiaus prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir
išganinga mums visada ir visur Tau
dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve,
visagali amžinasis Dieve. Tau, kuris
žmonių giminės išgelbėjimą Kry-
žiaus medyje įtvirtinai, kad, iš kur
mirtis kilo, iš ten ir gyvenimas pri-
sikeltų; ir kas medžiu laimėjo, me-
džiu būtų ir nugalėtas, per Kristų,
mūsų Viešpatį. Per kurį Tavąją di-
dybę šlovina angelai, garbina vieš-
patystės, dreba galybės. Dangūs ir
dangų kunigaikštystės, taip pat ir
palaimintieji serafimai bendrai džiū-
gaudami ją šlovina. Liepk, prašome,
kad tarp jų būtų priimti ir mūsų bal-
sai, su nuolankiu išpažinimu sakan-
tys: Šventas.

Komunija

Mt 26, 42. Tėve, jei ši taurė negali
praeiti mano negerta, tebūnie Tavo
valia!

Postcommunio

Per huius, Dómine, operatiónem mystérii: et vítia nostra purgéntur, et iusta desidéria compleántur. Per Dóminum nostrum...

Pabaigos Evangelija praleidžiama.

Palaimintas verbas tikintieji parsineša namo ir padeda garbingoje vietoje (pvz., užkiša už kryžiaus, kabančio ant sienos) kaip apsaugą nuo gaisro, piktosios dvasios pagundų. Jei tai kadagio šakelės, jomis smilkomi namai.

DIDYSIS PIRMADIENIS

Introitus

Ps. 34, 1–2. Iudica, Domine, nocentes me, expugna impugnantes me: apprehende arma et scutum, et exsurge in adiutorium meum, Domine, virtus salutis meæ.

Ps. 34, 3. Effunde frameam, et conclude adversus eos, qui persequuntur me: dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Collecta

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui in tot adversis ex nostra infirmitate deficimus; intercedente unigeniti Filii tui passione respiremus: Qui tecum.

Lectio

Lectio Isaíæ Prophétæ. (Is. 50, 5–10)

In diébus illis: Dixit Isaías: Dóminus

Postkomunija

Viešpatie, šios paslapties veikimu tebūna nuvalytos mūsų ydos ir išpildyti teisūs troškimai. Per mūsų Viešpatį...

Introitas

Ps 34, 1–2. Teisk, Viešpatie, tuos, kurie mane skriaudžia, grumkis su mano užpuolikais. Paimk ginklą ir skydą ir pakilk man padėti, Viešpatie, mano stiprybe ir gelbėtojau.

Ps 34, 3. Ištrauk kardą ir sulaikyk mano persekiotojus. Tark mano siegai: Aš esu tavo išgelbėjimas.

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, suteik kad mes, tiek kartų parbloškinti nelaimių dėl savo silpnybės, pajėgtume lengviau atsikvėpti dėl Tavo vienatinio Sūnaus kančios nuopelnų.

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos. (Iz 50, 5–10)

Anomis dienomis: Izaijas kalbėjo:

Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus: fáciem meam non avérta ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ideo non sum confúsus: ídeo posui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio, quóniam non confúndar. Iuxta est, qui iustificat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédát ad me. Ecce, Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est, qui condémnet me? Ecce, omnes quasi vestiméntum conteréntur, tinea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, et non est lumen ei, speret in nómine Dómini, et innitátur super Deum suum.

Graduale

Ps. 34, 23 et 3. Exsurge, Domine, et intende iudicio meo, Deus meus et Dominus meus, in causam meam. **V.** Effunde frameam, et concludere adversus eos, qui me persequuntur.

Tractus

Ps. 102, 10. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

Ps. 78, 8–9. **V.** Domine, ne memineris iniquitatumstrarum antiquarum: cito anticipent nos misericor-

„Viešpats Dievas atvèrè man ausis; aš nemaištavau, atgal nesitraukiau. Atsukau nugarą mane plakantiems, atkišau žandus raunantiems man barzdą, nuo užgauliojimo ir spjūvių neslėpiau veido. Viešpats Dievas man padeda, todėl aš nesu pažemintas. Nutaisiau savo veidą kietą kaip titnagas, žinau, kad nebūsiu sugėdintas. Mano gynėjas yra arti, – kas drįs su manimi bylinėtis? Stokime vienas prieš kitą teisme! Kas turi bylą prieš mane? Tegu man prisistato! Štai Viešpats Dievas man padeda, – tad kas mane bepasmerks? Štai jie visi sutrūnys kaip drabužis, – kandys juos suės.“
„Kas iš jūsų bijosi Viešpaties ir paklūsta jo tarno balsui, kas gyvena naktį be šviesos, pasitiki Viešpaties vardu ir neabejoja savo Dievu?“

Gradualas

Ps 34, 23 ir 3. Pakilk, Viešpatie, ir gink mano teisę. Mano Dieve ir Viešpatie, imkis mano bylos. **V.** Ištrauk kardą ir sulaikyk mano persekiotojus.

Traktas

Ps 102, 10. Viešpatie, nesielk su mumis taip, kaip esame verti dėl savo nuodėmių, ir neatlygink mums, kaip nusipelnėme savo kaltėmis.

Ps 78, 8–9. **V.** Viešpatie, neatsimink mūsų praeities nuodėmių ir greitai mūsų pasigailėk, nes esame

diæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis. (*Hic genuflectitur.*) **V.** Adiuvis nos, Deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Evangelium

Sequëntia sancti Evangëlii secundum Ioannem. (Ioann. 12, 1–9)

Ante sex dies Paschæ venit Iesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Iesus. Fecérunt autem ei cenam ibi: et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretiôsi, et unxit pedes Iesu, et extérsit pedes eius capíllis suis: et domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex discípulis eius, Iudas Iscariótes, qui erat eum traditúrus: Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, et datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat, et lóculos habens, ea, quæ mittebántur, portábat. Dixit ergo Iesus: Sínite illam, ut in diem sepultúræ meæ servet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Iudæis, quia illic est: et venérunt, non propter Iesum tantum, sed ut Lázarum vidérent, quem suscitávit a mórtuis.

labai nelaimingi. (*Čia priklaupia ma.*) **V.** Padėk mums, Dieve, mūsu Išganytojau; išvaduok mus ir atleisk mums nuodėmes savo vardo garbei.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 12, 1–9)

Šešioms dienoms belikus iki Velykų, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno jo prikeltasis iš numirusių Lozorius. Ten buvo jam iškeltos vaišės. Morta tarnavo, o Lozorius kartu su svečiais vaišinosi prie stalo. Paėmusi svarą brangių tepalų iš gryo nardo, Marija patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namai pakvipo tepalais. Vienas iš jo mokinių, Judas Iskarijotas, kuris turėjo jį išduoti, pasakė: „Kodėl to tepalo neparduoda už tris šimtus denarų ir pinigų neatiduoda vargšams?!“ Jis taip sakė ne kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas rankose kasą, grobstė įplaukas. O Jėzus tarė: „Palik ją ramybėje. Ji tai laikė mano laidotuvių dienai. Vargšų jūs visada turite su savimi, o mane ne visuomet turėsite.“ Daug žydų sužinojo jį tenai esant ir atėjo ne tik dėl Jėzaus, bet taip pat pamatyti Lozorius, kurį jis prikėlė iš numirusių.

Offertorium

Ps. 142, 9–10. Eripe me de inimicis meis, Domine: ad te confugi doce me facere voluntatem tuam: quia Deus meus es tu.

Secreta

Hæc sacrificia nos, omnipotens Deus, potenti virtute mundatos, ad suum faciant puriores venire principium. Per Dominum nostrum...

Præfatio de sancta Cruce

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui salutem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et qui in ligno vincébat, in ligno quoque vince-rétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælórumque Virtútes, ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 34, 26. Erubescans et revereantur simul, qui gratulantur malis meis: induantur pudore et reverantia, qui maligna loquuntur adversus me.

Ofertorijus

Ps 142, 9–10. Išgelbėk mane, Viešpatie, nuo mano priešų. Aš bėgu pas tave; mokyk mane vykdyti tavo valią, nes tu esi mano Dievas.

Sekreta

Visagali Dieve, tenuskaidrina mus šios aukos savo galinga jėga ir teleidžia tyresniems artintis prie jų šaltinio. Per mūsų Viešpatį...

Šv. Kryžiaus prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Tau, kuris žmonių giminės išgelbėjimą Kryžiaus medyje įtvirtinai, kad, iš kur mirtis kilo, iš ten ir gyvenimas prisikeltų; ir kas medžiu laimėjo, medžiu būtų ir nugalėtas, per Kristų, mūsų Viešpatį. Per kurį Tavąją didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangų kunigaikštystės, taip pat ir palaimintieji serafimai bendrai džiūgaudami ją šlovina. Liepk, prašome, kad tarp jų būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu sakan-tys: Šventas.

Komunija

Ps 34, 26. Teparaušta ir tesusigėsta visi, kurie džiaugiasi mano nelaime. Tebūna sugėdyti ir išsigąsta tie, kurie mane šmeižia.

Postcommunio

Præbeans nobis, Domine, divinum tua sancta fervorem: quo eorum pariter et actu delectemur et fructu. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliate capita vestra Deo.

Adiuva nos, Deus, salutaris noster: et ad benedicia recolenda, quibus nos instaurare dignatus es, tribue venire gaudentes. Per Dominum nostrum...

Postkomunija

Viešpatie, teįkvepia mums Tavo šventosios paslaptys dieviškąjį užsidegimą, kad būtume laimingi jas priimdami ir džiaugtumės jų vaisiais. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkite Dievui.

Padėk mums, Dieve, mūsų Išganytojau. Leisk mums džiugiai minėti tas malones, kuriomis teikeisi mus atnaujinti. Per mūsų Viešpatį...

DIDYSIS ANTRADIENIS

Introitus

Gal. 6, 14. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Iesu Christi: in quo est salus, vita et resurrectio nostra: per quem salvati et liberati sumus.

Ps. 66, 2. Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus: da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere; ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eundem Dominum nostrum...

Lectio

Léctio Ieremíæ Prophétæ. (1er. 11,

Introitas

Gal 6, 14. Mums reikia didžiuotis mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kryžiumi, kuriame yra mūsų išganymas, gyvenimas ir prisikėlimas. Juo mes esame išgelbėti ir išvaduoti.

Ps 66, 2. Dievas tebūna mums gailingas ir telaimina mus: tešviečia mums jo veidas ir pasigaili mūsų.

Kolekta

Visagali amžinasis Dieve, leisk mums taip švęsti Viešpaties kančios paslaptis, kad būtume verti gauti atleidimą. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Jeremijo kny-

18–20)

In diébus illis: Dixit Ieremías: Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansúetus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem eius, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen eius non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste et probas renes et corda, vídeam ul-tiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

Graduale

Ps. 34, 13 et 1–2. Ego autem, dum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in ieiúnio ánimam meam: et orátio mea in sinu meo convertétur. **V.** Iúdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me: apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adiutórium mihi.

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Marcum.

(Marc. 14, 32–72; 15, 1–46)

In illo tempore: Iesus et discipuli eius veniunt in prædium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis: +

gos. (Jer 11, 18–20)

Anomis dienomis: Jeremijas kalbėjo: „Viešpats man tai apreiškė, aš buvau įspėtas. Tik tada leidai tu man jų užmačias permatyti! Aš mat buvau lyg patiklus avinėlis, vedamas pjauti, ir net nenujaučiau, kad jie prieš mane slapta mezga sąmokslus: „Sunaikinkime medį su jo vaisiais, išraukime jį iš gyvųjų žemės, kad jo nė vardas nebebūtų minimas.“ Bet tu, Galybių Viešpatie, sprendi teisingai, ištiri jausmus ir širdį! Leisk man pamatyti, kaip tu jiems atkeršysi, nes tau patikėjau savąjį reikalą, Viešpatie, mano Dieve!“

Gradualas

Ps 34, 13 ir 1–2. Kai jie vargindavo mane, užsivilkdavau ašutinę, varginau save pasninku, meldžiausi nulenkęs galvą. **V.** Teisk, Viešpatie, tuos, kurie mane skriaudžia, grumkis su mano užpuolikais. Paimk ginklą bei skydą ir pakilk man padėti.

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kančia pagal Morkų.

(Mk 14, 32–72; 15, 1–46)

(C. – kronikininkas, + – Kristus, S. – sinagoga)

Anuo metu: Jėzus ir jo mokiniai atėjo į ūkį, vadinamą Getsemane. Jėzus sako mokiniams: + „Pasė-

Sedéte hic, donec orem. **C.** Et assúmit Petrum et Iacóbum et Ioánnem secum: et coepit pavére et tædére. Et ait illis: + Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte. **C.** Et cum processisset páululum, prócidit super terram: et orábat, ut, si fieri posset, transíret ab eo hora: et dixit: + Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt, transfer cálicem hunc a me: sed non quod ego volo, sed quod tu. **C.** Et venit et invénit eos dormiéntes. Et ait Petro: + Simon, dormis? non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro vero infírma. **C.** Et íterum ábiens orávit, eúndem sermónem dicens. Et revérsus, dénuo invénit eos dormiéntes – erant enim óculi eórum gravati – et ignorábant, quid respondérent ei. Et venit tértio, et ait illis: + Dormíte iam et requiéscite. Súfficit: venit hora: ecce, Fílius hómínis tradétur in manus peccatórum. Súrgete, eámus: ecce, qui me tradet, prope est.

C. Et, adhuc eo loquénte, venit Iudas Iscariótes, unus de duódecim, et cum eo turba multa cum gládiis et lignis, a summis sacerdotibus et scribis et senióribus. Déderat autem tráditor eius signum eis, diceris:

dékite čia, kol aš melsiuosi.“ **C.** Pasiēmęs su savim Petraę, Jokūbą ir Joną, jis pradėjo nuogąstauti ir sielotis. Jis jiems skundėsi: + „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Pasilikite čia ir budėkite!“ **C.** Paėjęs truputį toliau, sukniubo ant žemės ir ėmė melstis, kad, jei galima, jį aplenkų toji valanda. Jis sakė: + „Aba, Tėve, tau viskas įmanoma. Atitolink nuo manęs šitą taurę! Tačiau tebūnie ne kaip aš noriu, bet kaip tu...“ **C.** Paskui grįžta, randa juos miegančius ir taria Petru: + „Simonai, tu miegi? Neįstengei nė vienos valandos pabudėti? Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėt į pagundą, nes dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.“ **C.** Jis vėl nuėjo ir dar kartą meldėsi tais pačiais žodžiais. Ir vėl sugrįžęs rado juos miegančius – jų akys buvo mieguistos, ir jie nežinojo, ką atsakyti. Jis ateina trečią kartą ir taria jiems: + „Vis dar tebemiegate, tebešiilsite? Gana! Atėjo valanda: štai Žmogaus Sūnus išduodamas į nusi-dėjėlių rankas. Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat.“

C. Ir tuojau, jam tebekalbant, pasirodė vienas iš Dvylikos – Judas, o kartu su juo būrys ginkluotų kalavijais ir vėzdais, pasiūstas aukštųjų kunigų, Rašto aiškintojų ir seniūnų. Išdavėjas buvo jiems nurodęs ženklą:

S. Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum et dúcite caute. **C.** Et cum venísset, statim accédens ad eum, ait: **S.** Ave, Rabbi. **C.** Et osculátus est eum. At illi manus iniecérunt in eum, et tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumstántibus, edúcens gládium, percussit servum summi sacerdotís: et amputávit illi aurículam. Et respóndens Iesus, ait illis: + Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et lignis comprehéndere me? Cotídie eram apud vos in templo docens, et non me tenuístis. Sed ut impleántur Scriptúræ. **C.** Tunc discípuli eius relinquéntes eum, omnes fugérunt. Adoléscens autem quidam sequebátur eum amíctus síndone super nudo: et tenuérunt eum. At ille, reiécta síndone, nudus profúgit ab eis. Et adduxérunt Iesum ad summum sacerdotem: et convenérunt omnes sacerdotés et scribæ et senióres. Petrus autem a longe secútus est eum usque intro in átrium summi sacerdotís: et sedébat cum ministris ad ignem, et calefaciébat se. Summi vero sacerdotés et omne concílium quærébant advérsus Iesum testimónium, ut eum mortí tráderent, nec inveníebant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum: et conveniéntia testimónia non erant. Et quidam surgéntes, falsum testimónium ferébant advérsus eum,

S. „Kurį pabučiuosiu, tai tas. Suimkite jį ir sergėdami veskite!“

C. Taigi atėjęs jis tuojau prisiartinio prie Jėzaus ir tarė: **S.** „Rabi!“ **C.** ir pabučiavo jį. O kiti stvėrė Jėzų ir suėmė. Vienas iš ten stovinčių, išsitraukęs kalaviją, užsimojo prieš vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam ausį. O Jėzus prabilo jiems: + „Tarsi plėšiko išėjote sugauti manęs su kalavijais ir vėzdais. Kasdien būdavau pas jus, mokiau šventykloje, ir jūs manęs nesuėmėte. Tačiau teisšipildo Raštai.“ **C.** Tada, palikę jį, visi pabėgo. Tik vienas jaunuolis sekė iš paskos, susisupęs vien į drobulę. Jie čiupo jį, bet jis išsinėrė iš drobulės ir nuogas pabėgo.

Jėzų nuvedė pas vyriausiąjį kunigą, kur buvo susirinkę visi aukštieji kunigai, seniūnai ir Rašto aiškintojai. Petras iš tolo sekė jį iki vyriausiojo kunigo rūmų vidaus kiemo. Ten jis atsisėdo su tarnais ir šildėsi prie ugnies. Aukštieji kunigai ir visa teismo taryba ieškojo prieš Jėzų liudijimo, kad galėtų jį pasmerkti mirti, bet nerado. Nors daugelis melagingai liudijo prieš jį, tačiau jų liudijimai nesutarė.

dicentes: **S.** Quóniam nos audívimus eum dicentem: Ego dissólvant! Templum hoc manufáctum, et per tríduum áliud non manufáctum ædificábo.

C. Et non erat convéniens testimónium illórum. Et exsúrgens summus sacérdos in médium, interrogávit Iesum, dicens: **S.** Non respóndes quidquam ad ea, quæ tibi obiiciúntur ab his? **C.** Ille autem tacébat et nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábat eum, et dixit ei: **S.** Tu es Christus, Fílius Dei benedícti? **C.** Iesus autem dixit illi: + Ego sum: et vidébitis Fílium hóminis sedentem a dextris virtútis Dei, et veniéntem cum núbibus cæli. **C.** Summus autem sacérdos scindens vestiménta sua, ait: **S.** Quid adhuc desiderámus testes? Audístis blasphémiam: quid vobis videtur? **C.** Qui omnes condemnáverunt eum esse reum mortis. Et coepérunt quidam conspúere eum, et veláre fáciem eius, et cólaphis eum caedere, et dícere ei: **S.** Prophetíza. **C.** Et minístri álapis cum cædebant. Et cum esset Petrus in átrio deórsum, venit una ex ancíllis summi sacerdotís: et cum vidísset Petrum calefaciéntem se, aspíciens illum, ait: **S.** Et tu cum Iesu Nazaréno eras. **C.** At ille negávit, dicens: **S.** Neque scio neque novi, quid dicas. **C.** Et éxiit foras ante átrium, et gallus cantávit. Rursus autem cum

S. Kai kurie melagingai kaltino jį, teigdami: „Mes girdėjome jį sakant: „Aš sugriausiu šitą rankomis pastatytą šventyklą ir per tris dienas pastatysiu kitą, ne rankų darbo.“

C. Bet ir šie kaltinimai nesutapo. Tada vyriausiasis kunigas, atsis-tojęs viduryje, paklausė Jėzų:

S. „Tu nieko neatsakai į šitų žmonių kaltinimus?“

C. Tačiau jis tylėjo ir nieko neat-sakė. Tuomet vyriausiasis kunigas vėl jį klausė:

S. „Ar tu esi Mesijas, Šlovingojo Sūnus?“

C. Jėzus jam atsakė: + „Taip, Aš Esu. Ir jūs dar pamatysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Visagalio dešinėje ir ateinantį dangaus debe-syse.“

C. Tada vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius, šaukdamas: **S.** „Kam dar mums liudytojai? Gir-dėjote piktžodžiavimą. Kaip jums regis?“

C. Ir jie visi nusprendė jį esant vertą mirties. Kai kurie ėmė į jį spjaudyti, dangstė jam veidą, mušė kumščiais ir reikalavo: **S.**

„Pranašauk!“

C. O tarnai daužė jį per veidą. Petras buvo žemai, kие-me. Atėjo viena vyriausiojo kunigo tarnaitė ir, pamačiusi besišildantį Petrą, įsižiūrėjo į jį ir tarė: **S.**

„Ir tu buvai su šituo Nazarénu, su Jėzu-mi.“

C. Petras išsigynė, sakydamas: **S.**

„Nei aš žinau, nei suprantu, ką tu sakai.“

C. Jis išėjo į prieškiemį, ir gaidys pragydo. Pamačiusi jį, tar-

vidisset illum ancilla, coepit dicere circumstantibus: Quia hic ex illis est. At ille iterum negavit. Et post pusillum rursus, qui astabant, dicebant Petro: **S.** Vere ex illis es: nam et Galilaeus es. **C.** Ille autem coepit anathematizare et iurare: Quia nescio hominem istum, quem dicitis. Et statim gallus iterum cantavit. Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Iesus: Priusquam gallus cantet bis, ter me negabis. Et coepit flere. Et confestim mane consilium facientes summi sacerdotes, cum senioribus et scribis et universo concilio, vincientes Iesum, duxerunt, et tradiderunt Pilato. Et interrogavit eum Pilatus: **S.** Tu es Rex Iudaeorum? **C.** At ille respondens, ait illi: + Tu dicis. **C.** Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. Pilatus autem rursus interrogavit eum, dicens: **S.** Non respondes quidquam? vide, in quantis te accusant. **C.** Iesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus. Per diem autem festum solébat dimittere illis unum ex vinctis, quemcumque petissent. Erat autem, qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat vinctus, qui in seditione fécerat homicidium. Et cum ascendisset turba, coepit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis, et dixit: **S.** Vultis dimittam vobis Regem Iudaeorum? **C.** Sciebat enim, quod per

naitè vèl pradėjo sakyti aplinkiniams: „Šitas yra iš jų!“ Jis vèl išsigynè. Kiek vèliau aplinkiniai sakè Petruì:

S. „Tu tikrai vienas iš jų: juk tu irgi galilėjietis.“ **C.** Tada jis šoko prisiekinėti ir dievagotis: „Aš nepažįstu to žmogaus, apie kurį jūs kalbate.“ Ir netrukus gaidys užgiedojo antrą kartą. Petras atsiminè, ką jam buvo pasakęs Jėzus: „Gaidžiui nè dukart nepragydas, tu tris kartus manęs išsiginsi.“ Ir jis pravirko. Anksti rytą aukštieji kunigai su seniūnais ir Rašto aiškintojais bei visa teismo taryba, padarę sprendimą, surakintą Jėzų nuvedè ir perdavè Pilotui. O Pilotas paklausè jį: **S.** „Ar tu esi žydų karalius?“ **C.** Jis atsakè: + „Taip yra, kaip sakai.“ **C.** Tuo tarpu aukštieji kunigai visai jį skundè. Tad Pilotas vèl klausè Jėzų: **S.** „Tu nieko neatsakai? Žiūrèk, kokiais dideliais dalykais jie tave kaltina.“ **C.** Bet Jėzus daugiau nebeatsakinèjo, ir Pilotas labai stebėjosi. Per šventes jis paleisdavo vieną kalinį, kurio žmonès prašydavo. Tada buvo vienas kalinys, vardu Barabas, suimtas kartu su maištininkais, kurie sąmyšio metu buvo nužudè žmogų. Susirinkusi minia pradėjo prašyti to, ką visuomet Pilotas darydavo. Pilotas prabilo: **S.** „Ar norite, kad jums paleisčiau žydų karalių?“ **C.** Mat jis

invidiam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis Barabbam dimitteret eis. Pilatus autem iterum respondens, ait illis: **S.** Quid ergo vultis faciam Regi Iudaeorum? **C.** At illi iterum clamaverunt: **S.** Crucifige eum. **C.** Pilatus vero dicebat illis: **S.** Quid enim mali fecit? **C.** At illi magis clamabant: **S.** Crucifige eum. **C.** Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, et tradidit Iesum flagellis caesum, ut crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium praetorii, et convocant totam cohortem, et induunt eum purpura, et imponunt ei plectentes spineam coronam. Et cooperunt salutare eum: Ave, Rex Iudaeorum. Et percutiebant caput eius arundine: et conspuiebant eum et, ponentes genua, adorabant eum. Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, et induerunt eum vestimentis suis: et educunt illum, ut crucifigerent eum. Et angariaverunt praetereuntem quempiam, Simonem Cyrenaeum, venientem de villa, patrem Alexandri et Rufi, ut tolleret crucem eius. Et perducunt illum in Gólgatha locum, quod est interpretatum Calvariae locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: et non accipit. Et crucifigentes eum, diviserunt vestimenta eius, mittentes sortem super eis, quis quid tolleret.

žinojo, kad aukštieji kunigai jį buvo įskundę iš pavydo. Tačiau aukštieji kunigai sukurstė žmones reikalauti, kad verčiau paleistų jiems Barabą. Tada Pilotas vėl kreipėsi į juos: **S.** „O ką man daryti su žydų karaliumi?“ **C.** Tie ėmė šaukti: **S.** „Ant kryžiaus jį!“ **C.** Pilotas dar klausė: **S.** „O ką gi pikta jis yra padaręs?“ **C.** Tuomet jie pradėjo dar garsiau rėkti: **S.** „Ant kryžiaus jį!“ **C.** Norėdamas įsiteikti miniai, Pilotas paleido Barabą, o Jėzų nuplaskino ir atidavė nukryžiuoti. Kareiviai nusivedė Jėzų į rūmų kiemą, tai yra pretorijų, ir ten sušaukė visą kuopą. Jie apvilko jį purpuriniu apsiaustu, nupynę uždėjo jam erškėčių vainiką ir pradėjo jį sveikinti: „Sveikas, žydų karaliau!“ Jie daužė jam galvą nendrine lazda, spjaudė ir perklaupdami neva garbino jį. Pristyčioję nuvilko jam purpurinį apsiaustą ir apvilko jo paties drabužiais. Tuomet kareiviai išvedė Jėzų nukryžiuoti. Jie privertė vieną grįžtantį iš laukų praeivį – Simoną Kirėnietį, Aleksandro ir Rufo tėvą – panėšėti jo kryžių. Taip jie nuvedė Jėzų į Golgotos vietą; išvertus tai reiškia: „Kaukolės vieta“. Ten davė jam mira atmiešto vyno, bet jis negėrė. Tuomet prikėlė jį prie kryžiaus ir pasidalijo jo drabužius, mesdami burtą, kas kuriam turi tekti. Buvo trečia valanda, kai jį nu-

Erat autem hora tertia: et crucifixerunt eum. Et erat titulus causae eius inscriptus: Rex Iudaeorum. Et cum eo crucifigunt duos latrones: unum a dextris et alium a sinistris eius. Et impléta est Scriptúra, quae dicit: Et cum iniquis reputatus est. Et praetereúntes blasphemábant eum, movéntes cápita sua et dicéntes: **S.** Vah, qui déstruis templum Dei, et in tribus diébus reédificas: salvum fac temetípsum, descéndens de cruce. **C.** Simíliter et summi sacerdotés illudéntes, ad altérutrum cum scribis dicébant: **S.** Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere. Christus Rex Israel descéndat nunc de cruce, ut videámus et credámus. **C.** Et qui cum eo crucifíxi erant, conviciabántur ei. Et facta hora sexta, ténebrae factae sunt per totam terram, usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Iesus voce magna, dicens: + Eloi, Eloi, lamma sabactháni? **C.** Quod est interpretátum: + Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? **C.** Et quidam de circumstántibus audiéntes, dicébant: **S.** Ecce, Elíam vocat. **C.** Currens autem unus, et implens spóngiam acéto, circumponénsque cálammo, potum dabat ei, dicens: **S.** Sínite, videámus, si véniat Elías ad depónéndum eum. **C.** Iesus autem emíssa voce magna exspirávit. (*Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.*)

kryžiavo. Taip pat buvo užrašytas jo kaltinimas: „Žydu karalius“. Kartu su juo nukryžiavo du plėšikus: vieną iš dešinės, kitą iš kairės. Taip išsipildė Rašto žodis: „Jis buvo priskaitytas prie piktadarių“. Praeiviai užgauliojo Jėzų, kraipydami galvas ir sakydami: **S.** „Še tau, kuris sugriauni šventyklą ir per tris dienas ją atstatai. Gelbėkis pats, nuženk nuo kryžiaus!“ **C.** Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto aiškintojais, kalbėdami tarp savęs: **S.** „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. Mesijas, Izraelio karalius, tegu dabar nužengia nuo kryžiaus, kad pamatytume ir įtikėtume.“ **C.** Jį plūdo ir kartu nukryžiuotieji. Šeštai valandai atėjus, visą kraštą apgaubė tamsa iki devintos valandos. Devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: + „Eloji, Eloji, lema sabachtani?“ **C.** Tai reiškia: + „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!“ **C.** Kai kurie ten stovintys išgirdę sakė: **S.** „Matai, jis šaukiasi Elijo.“ **C.** Tada vienas nubėgęs primirkė kempinę perrūgusio vyno, užmovė ją ant nendrės ir padavė jam gerti, tardamas: **S.** „Palaukite, pažiūrėsimė, ar ateis Elijas jo nuimti.“ **C.** Bet Jėzus, garsiai sušukęs, atidavė dvasią. (*Čia klaupiamasi.*) Tuo metu šventyklos uždanga perplyšo į dvi dalis nuo viršaus iki apačios.

Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. Videns autem centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans exspirasset, ait: **S.** Vere hic homo Filius Dei erat. **C.** Erant autem et mulieres de longe aspicientes: inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Iacobi minoris, et Ioseph mater, et Salome: et cum esset in Galilaea, sequebantur eum, et ministrabant ei, et aliae multae, quae simul cum eo ascenderant Ierosolymam. Et cum iam sero esset factum (quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum) venit Ioseph ab Arimathaea, nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Iesu. Pilatus autem mirabatur, si iam obiisset. Et accersito centurione, interrogavit eum, si iam mortuus esset. Et cum cognovisset a centurione, donavit corpus Ioseph. Ioseph autem mercatus sindonem, et deprensens eum involvit sindone, et posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra, et advolvit lapidem ad ostium monumenti.

Offertorium

Ps. 139, 5. Custodi me, Domine, de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me.

Secreta

Sacrificia nos, quæsumus, Domine,

Šimtininkas, stovėjęs priešais ir matęs, kaip jis šaukdamas mirė, tarė:

S. „Iš tikro šitas žmogus buvo Dievo Sūnus!“ **C.** Ten buvo moterų, kurios žiūrėjo iš tolo; tarp jų Marija Magdaliėtė, Marija – Jokūbo Jaunesniojo ir Jozės motina – ir Salomė. Kai Jėzus dar buvo Galilėjoje, jos jį lydėjo ir jam tarnavo. Taip pat ten buvo daug kitų, kartu su juo atvykusių į Jeruzalę. Jau vakarui atėjus (kadangi buvo Prisirengimas, arba šabo išvakarės), atvyko Juozapas iš Arimatėjos, garbingas teismo tarybos narys, kuris irgi laukė Dievo karalystės. Jis drąsiai nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno. Pilotas nustebęs, argi jau būtų miręs? Jis pasišaukė šimtininką ir paklausė, ar Jėzus jau miręs. Patyręs tai iš šimtininko, jis atidavė Juozapui kūną. Šis nupirko drobulę, nuėmė Jėzų nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę, paguldė jį kapo rūsyje, kuris buvo iškaltas uoloje, ir užritino angą akmeniu.

Ofertorijus

Ps 139, 5. Sergėk mane, Viešpatie, nuo nusidėjėlio rankos ir išgelbėk mane nuo nedorų žmonių.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, tegul

propénius ista restáurent: quæ medicinálibus sunt institúta ieiúniis. Per Dominum nostrum...

Præfatio de sancta Cruce

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et qui in ligno vincébat, in ligno quoque vince-rétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Domina-tiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas, deprecámur, súpplici confessiÓne dicétes: Sanctus.

Communio

Ps. 68, 13–14. Advérsus me exercebántur, qui sedébant in porta: et in me psallébant, qui bibébant vinum: ego vero oratiÓnem meam ad te, Dómine: tempus benepláciti, Deus, in multítudine misericórdiæ tuæ.

Postcommunio

SanctificatiÓnibus tuis, omnípotens Deus: et vitia nostra curéntur, et remédia nobis sempitérna prové-

šios aukos greitai atnaujina tai, dėl ko įsteigta išganinga atgaila. Per mūsų Viešpatį...

Šv. Kryžiaus prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Tau, kuris žmonių giminės išgelbėjimą Kryžiaus medyje įtvirtinai, kad, iš kur mirtis kilo, iš ten ir gyvenimas prisikeltų; ir kas medžiu laimėjo, medžiu būtų ir nugalėtas, per Kristų, mūsų Viešpatį. Per kurį Tavąją didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangų kunigaikštystės, taip pat ir palaimintieji serafimai bendrai džiūgaudami ją šlovina. Liepk, prašome, kad tarp jų būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu sakan-tys: Šventas.

Komunija

Ps 68, 13–14. Vartuose žmonės skleidžia apie mane paskalas, gėriantys vyną tyčiojasi iš manęs. Bet aš savo malda kreipiuosi į tave, Viešpatie. Malonės metu, Dieve, iš-klausyk žiūrėdamas savo didžio gailėstingumo.

Postkomunija

Visagali Dieve, tęgydo mūsų ydas šventosios Tavo paslaptys ir tesu-teikia pagalbą amžinybei. Per mūsų

niant. Per Dominum nostrum...

Viešpatį...

Oratio super populum

Humiliate capita vestra Deo.

Tua nos misericordia, Deus, et ab omni subreptione vetustatis expurget, et capaces sanctæ novytatis efficiat. Per Dominum nostrum...

Oracija už žmones

Nusilenkite Dievui.

Dieve, tegul Tavo gailėstingumas nuvalo mus nuo bet kokios senojo žmogaus bjaurasties ir teparuošia mus šventumo atnaujinimui. Per mūsų Viešpatį...

DIDYSIS TREČIADIENIS

Introitus

Phil. 2, 10, 8 et 11. In nómine Iesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium et infernórum: quia Dóminus factus est oboediens usque ad mortem, mortem autem crucis: ideo Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Ps. 101, 2. Dómine, exáudi oratiónem meam: et clamor meus ad te véniat.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui nostris excéssibus incessánter afflígitur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur: Qui tecum vivit et regnat...

Introitas

Fil 2, 10, 8 ir 11. Visi, esantys danguje, žemėje ir po žeme, turi klauptis Jėzaus vardui, nes Viešpats tapo už mus klusnus iki mirties, mirties ant kryžiaus. Todėl Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbėje.

Ps 101, 2. Viešpatie, išklausk mano maldą ir mano šauksmas tave tepasiekia.

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, išlaisvink mus, be paliovos varginamus sunkios nuodėmių naštos, viešpatinio savo Sūnaus kančia. Kuris, būdamas Dievas...

Lectio

Lectio Isaïæ Prophetæ (Is. 62, 11; 63, 1–7)

Hæc dicit Dominus Deus: Dicite filiæ Sion: Ecce, Salvator tuus venit: ecce, merces eius cum eo. Quis est

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos. (Iz 62, 11; 63, 1–7)

Taip kalba Viešpats Dievas: „Sakykite Siono dukrai: „Štai tavo Gelbėtojas ateina!“ Štai jo atlygis

iste, qui venit de Edom, finctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego, qui loquor iustitiam, et propugnator suma d salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea: et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meæ venit. Circumspexi, et non erat auxiliator: quæsi, et non fuit, qui adiuveret: et salvavit mihi brachium meum, et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Et conculcavi populos in furore meo, et inebriavi eos in indignatione mea, et detraxi in terram virtutem eorum. Miserationum Domini recordabor, laudem Domini super omnibus, quæ reddidit nobis Dominus, Deus noster.

Graduale

Ps. 68, 18 et 2–3. Ne avertas faciem tuam a puero tuo, quoniam tribulor: velociter exaudi me. **V.** Salvum me fac, Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam: infixus sum in limo profundi, et non est substantia.

drauge su juo, jo atpildas pirma jo. Kas tasai, kuris ateina iš Edomo, raudonais drabužiais iš Bozros? Spindinčiu apdaru, žengia visoje savo didybėje: „Tai aš – skelbiantis teisumą, galingasis gelbėtojas.“ Bet kodėl tavasis apdaras toks raudonas, o tavo drabužiai lyg traiškančio spaudykloje vynuoges? „Aš vienas traiškiau vynuoges spaudykloje, iš tautų nė viena nebuvo su manimi. Jas traiškiau pagautas narso, mindžiojau pykčio pilnas. Jų trykstantis kraujas aptaškė man drabužius ir sutepė manąjį apdarą. Nes keršto diena buvo mano širdyje, – atpirkimo metai buvo atėję. Dairiausi aplinkui, bet nebuvo kas man padėti, ir sutrikau, kad nebuvo nė vieno, kas mane paremtų. Vien manoji ranka atnešė pergale, mano paties pyktis buvo atspara. Savo narsu sutrypiau tautas, sutriuškinau jas savo pykčiu, kraują jų išliejau ant žemės.“ Pasakosiu apie Viešpaties maloningumą, šlovingus Viešpaties darbus, – apie visa, ką mums padarė Viešpats, mūsų Dievas.

Gradualas

Ps 68, 18 ir 2–3. Neslėpk savo veido nuo savo tarno, nes aš esu sielvarte; greitai mane išklausyk. **V.** Gelbėk mane, Dieve, nes vandenys man kaklą siekia. Nugrimzdau į dumbliną gelmę, nėra kur atsiremti.

Collecta

Deus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eundem Dominum nostrum...

Lectio

Lectio Isaiaë Prophetae. (Is. 53, 1–12)

In diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis crédidit audi tui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum et novísimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi absconditus vultus eius et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non

Kolekta

Dieve, panorēs, kad Tavo Sūnus kentētų kryžiaus kančias, kad išvaduotų mus iš priešo vergijos; suteikt tad mums, savo tarnams, malonę sulaukti garbingo prisikėlimo. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos. (Iz 53, 1–12)

Anomis dienomis Izaijas kalbėjo: „Viešpatie, kas galėtų patikėti, ką mes girdėjome? Kam buvo apreiškta Viešpaties ranka? Jis išaugo nelyginant atžala jo akivaizdoje, kaip šaknis iš sausos žemės. Jis nebuvo nei patrauklus, nei gražus: matėme mes jį, bet nepamėgome. Jis buvo paniekintas, žmogaus vardo nevertas, skausmų vyras, apsi-praęs su negalia, – toks, kuris prieš žmones užsidengia veidą. Jis buvo paniekintas, laikėme mes jį nieku. Tačiau jis mūsų negalias prisiėmė, mūsų skausmus sau užsikrovė. O mes laikėme jį raupsuotu, – Dievo nubaustu ir nuvargintu. Bet jis buvo sužalotas dėl mūsų nusizengimų, ant jo krito kirčiai už mūsų kaltes. Bausmė ant jo krito mūsų išganymui, mes buvome išgydyti jo žaizdomis. Visi mes lyg avys pakrikome, kiekvienas eidamas savoju keliu, o Viešpats uždėjo ant jo kaltę mūsų visų. Nors ir buvo žiauriai

apérui os suum: sicut ovis ad occisiónem ducátur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de iudicio sublátus est: generatiónem eius quis enarrábit? quia abscissus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore eius. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu eius dirigátur. Pro eo, quod laborávit ánima eius, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua iustificábit ipse iustus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos: et fórtium dívidet spólia, pro eo, quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

Tractus

Ps. 101, 2–5 et 14. Domine, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat. **V.** Ne avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. **V.** In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me. **V.** Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea

kankinamas, bet pakluso, – burnos nepravèrè. Kaip tyli ériukas, vedamas pjauti, kaip tyli avis kerpama, taip jis nepratarè žodžio. Prievarta ir teismu jis buvo nusálintas, ir kas bebūtų galvojęs apie jo likimą? Kai jis buvo atskirtas nuo gyvybės krašto ir pasmerkta mirti už mano tautos nuodėmę, kapas jam buvo skirtas tarp nedorėlių, laidojimo vieta su piktadariais, nors jis nebuvo padaręs nieko bloga nei ištaręs melagingo žodžio. Bet Viešpats norėjo, kad jis kentėtų negalią. Kai save atiduos kaip auką už nuodėmę, matys palikuonių ir gyvens ilgai. Per jį klestės Viešpaties umojis. Už savo vargus jis matys šviesą dienų pilnatvėje, per savo kančią mano tarnas nuteisins daugelį, prisiims jų bausmę už kaltes. Aš duosiu jam dalią tarp didžiūnų, su galiūnais grobiu jis dalysis, nes jis save atidavė mirčiai ir buvo priskirtas prie nusidėjėlių. Jis prisiėmė daugelio nuodėmę ir užsistojo už nusidėjėlius.“

Traktas

Ps 101, 2–5 ir 14. Viešpatie, išklausk mano maldą, ir mano šauksmas tavo tepasiekia. **V.** Neslėpk savo veido suspaudimo dieną, bet atkreipk į mane savo dėmesį. **V.** Kai aš šauksiuos tavęs, greitai mane išklausk **V.** Nes mano dienos nyksta kaip dūmai, o mano kaulai dega

sicut in frixorio confrixa sunt. **V.** Percussus sum sicut faenum, et aruit cor meum: quia oblitus sum manducare panem meum. **V.** Tu exurgens, Domine, misereberis Sion: quia venit tempus miserendi eius.

Páasio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Lucam

(Luc. 22, 39–71; 23, 1–53)

In illo tempore: Egréssus Iesus ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et cum pervénisset ad locum, dixit illis: + Oráte, ne intrétis in tentatiónem. **C.** Et ipse avúl-sus est ab eis, quantum iactus est lápidis, et pósitis génibus orábat, dicens: + Pater, si vis, transfer cálicem istum a me: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. **C.** Appáruit autem illi Angelus de cælo, confór-tans eum. Et factus in agónia, prolíxius orábat. Et factus est sudor eius, sicut guttæ sánguinis decur-réntis in terram. Et cum surrexíset ab oratióne, et veníset ad discípulos suos, invénit eos dormiéntes præ tristítia. Et ait illis: + Quid dormítis? súrgite, oráte, ne intrétis in tenta-tiónem. **C.** Adhuc eo loquénte, ecce turba: et qui vocabátur Iudas, unus de duódecim, antecedébat eos: et appropinquávit Iesu, ut oscularétur eum. Iesus autem dixit illi: + Iuda,

kaip ugnis. **V.** Kaip pakirsta žolė džiūsta mano širdis; aš užmirštu valgyti savo duoną. **V.** Pakilk, Viešpatie, ir būk gailestingas, nes jau laikas pasigailėti.

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kančia pagal Luką

(Lk 22, 39–71; 23, 1–53)

(C. – kronikininkas, + – Kristus, S. – sinagoga)

Anuo metu: Išėjęs iš ten, Jėzus savo įpročiu pasuko į Alyvų kalną. Įkandin nuėjo ir mokiniai. Atėjus į vietą, jis įspėjo: + „Melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą!“ **C.** Jis atsitolino nuo jų maždaug per akmens metimą ir atsiklaupęs ėmė melstis: + „Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet tavo valia!“ **C.** Jam pasirodė iš dangaus angelas ir jį sustiprino. Mirtino sielvarto apimtas, jis dar karščiau meldėsi. Jo prakaitas pasidarė tarsi tiršto kraujo lašai, varvantys žemėn. Atsikėlęs po maldos, jis atėjo pas mokinius ir rado juos iš liūdesio užmigusius. Jis tarė jiems: + „Kodėl miegate? Kelkitės ir melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą!“

C. Jam bekalbant, pasirodė būrys, o priekyje ėjo vienas iš Dvylikos – Judas. Jis prisiartino prie Jėzaus jo pabučiuoti. Jėzus jam tarė: + „Judai, pabučiavimu tu išduodi Žmo-

ósculo Filium hóminis tradis?

C. Vidéntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futúrum erat, dixerunt ei: **S.** Dómine, si percútimus in gladio? **C.** Et percússit unus ex illis servum princípis sacerdotum, et amputávit aurículam eius dexteram.

Respóndens autem Iesus, ait: + Sínite usque huc. **C.** Et cum tetigisset aurículam eius, sanávit eum. Dixit autem Iesus ad eos, qui vénerant ad se, príncipes sacerdotum et magistrátus templi et senióres: + Quasi ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus? Cum cotídie vobiscum fúerim in templo, non extendístis manus in me: sed hæc est hora vestra et potéstas tenebrárum. **C.**

Comprehéndentes autem eum, duxérunt ad domum princípis sacerdotum: Petrus vero sequebátur a longe. Accénso autem igne in médio átrii, et circumsedéntibus illis, erat Petrus in médio eórum. Quem cum vidísset ancílla quædam sedéntem ad lumen, et eum fuísset intúita, dixit: **S.** Et hic cum illo erat. **C.** At ille negávit eum, dicens: **S.** Múlier, non novi illum. **C.** Et post pusillum álius videns eum, dixit: **S.** Et tu de illis es. **C.** Petrus vero ait: **S.** O homo, non sum. **C.** Et intervállo facto quasi horæ unius, álius quidam affirmábat, dicens: **S.** Vere et hic cum illo erat: nam et Galilæus est. **C.** Et ait Petrus: **S.** Homo, néscio, quid dicis. **C.** Et

gaus Sūnų?“

C. Jėzaus bičiuliai, matydami, kas bus, paklausė:

S. „Viešpatie, gal kirsti kalaviju?“

C. Vienas iš jų puolė vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam dešinę ausį. Bet Jėzus sudraudė: + „Liaukitės! Gana!“

C. Ir, palietęs tarno ausį, išgydė ją. Atėjusiems jo suimti aukštiesiems kunigams, šventyklos apsaugos viršininkams ir seniūnams jis pasakė: + „Ar aš koks plėšikas, kad išėjote prieš mane su kalavijais ir vėzdais?! Kai būdavau kasdien su jumis šventykloje, jūs nepakėlėte prieš mane rankos. Taip! Dabar atėjo jūsų valanda, tamsybių siautėjimas.“ **C.** Suėmę Jėzų, jie nušėdė ją ir atvedė į vyriausiojo kunigo rūmus. Petras sekė iš tolo.

Kiemo viduryje žmonės susikūrė ugnį ir susėdo ratu. Petras atsisėdo kartu. Viena tarnaitė, pamačiusi ją sėdintį prieš šviesą, įsižiūrėjo ir pasakė: **S.** „Ir šitas buvo kartu su juo.“ **C.** Bet jis išsigynė: **S.** „Moterie, nepažįstu jo!“ **C.** Netrukus kažkas kitas, ją pamatęs, tarė: **S.** „Ir tu esi iš jų.“ **C.** Petras atkirto: **S.**

„Ką tu, žmogau! Tik jau ne aš!“ **C.** Maždaug po valandos dar kažin kas ėmė atkakliai tvirtinti: **S.** „Tikrai šitas buvo su juo! Juk jis gali-lėjietis!“ **C.** Petras atsakė: **S.** „Žmogau, aš nesuprantu, ką tu sakai.“ **C.**

contínuo adhuc illo loquente cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut díxerat: Quia priúsqvam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras Petrus flevit amáre. Et viri, qui tenébant illum, illudébant ei, cædéntes. Et velavérunt eum et percutiébant fáciem eius: et interrogábant eum, dicéntes: **S.** Prophetíza, quis est, qui te percússit? **C.** Et alia multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis et príncipes sacerdotum et scribæ, et duxérunt illum in concílium suum, dicente? **S.** Si tu es Christus, dic nobis. **C.** Et ait illis: + Si vobis díxero, non credéti mihi: si autem et interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimítte tí **S.** Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris virtútis Dei. **C.** Dixérunt autem omnes: **S.** Tu ergo es Fílius Dei? **C.** Qui ait: + Vos dicitis, quia ego sum. **C.** At illi dixérunt: **S.** Quid adhuc desiderámus testimónium? Ipsi enim audívimus de ore eius. **C.** Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Cæpérunt autem illum accusáre, dicéntes: **S.** Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, et prohibéntem tribúta dare Cæsari, et dicéntem se Christum regem esse. **C.** Pilátus autem interrogávit eum, dicens: **S.**

Ir tuoj pat, dar jam kalbant, pragydo gaidys. Tuomet Viešpats atsigrėžė ir pažvelgė į Petrą. Petras atsiminė jam pasakytą Viešpaties žodį: „Dar gaidžiui nepragyduš, šiandien tu tris kartus manęs išsiginsi.“ Jis išėjo laukan ir karčiai pavirko.

Jėzų saugantys vyrai tyčiojosi iš jo ir mušė. Uždengė jam akis, daužė jį per veidą ir klausinėjo: **S.** „Pranašauk, kas tave užgavo!“ **C.** Ir visaip kitaip įžeidinėjo jį.

Rytui išaušus, susirinko tautos seniūnai, aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai. Jie atsivesdino Jėzų į savo tribunolą ir reikalavo: **S.** „Jei tu Mesijas, tai prisipažink mums!“

C. Jėzus atsiliepė: + „Jeigu jums ir pasakysiu, vis tiek manim netikėsite, o jei paklausiu, man neatsakysite. Tačiau nuo šio meto Žmogaus Sūnus sėdės Dievo Galybės dešinėje.“ Tada jie visi sujudo klausiti: **S.** „Tai tu esi Dievo Sūnus?“ **C.** O jis atsakė: + „Taip yra, kaip sakote: Aš Esu!“ **C.** Tuomet jie tarė: **S.** „Kam dar mums liudytojai?! Mes girdėjome iš jo paties lūpų!“ **C.** Visas susirinkimas atsistojo ir nusivedė Jėzų pas Pilotą. Ten jie ėmė jį skųsti, sakydami:

S. „Mes nustatėme, kad šitas kiršina mūsų tautą ir draudžia mokėti ciesoriui mokesčius. Jis tvirtina esąs Mesijas ir karalius.“ **C.** Tada Pilotas paklausė: **S.** „Ar tu esi žydu

Tu es Rex Iudæorum? **C.** At ille respóndens, ait: + Tu dicis. **C.** Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdotum et turbas: **S.** Nihil invénio causæ in hoc hómine. **C.** At illi invalescébant, dicéntes: **S.** Cómmovevet pópulum, docens per univérsam Iudæam, incípiens a Galilæa usque huc. **C.** Pilátus autem áudiens Galilæam, interrogávit, si homo Galilæus esset. Et ut cognóvit, quod de Heródis potestáte esset, remisit eum ad Heródem, qui et ipse Ierosólymis erat illis diébus. Heródes autem, viso Iesu, gávisus est valde. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eo quod audíerat multa de eo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fieri. Interrogábat autem eum multis sermónibus. At ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdotum et scribæ, constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exércitu suo: et illúsit indútum veste alba, et remisit ad Pilátum. Et facti sunt amíci Heródes et Pilátus in ipsa die: nam ántea inimíci erant ad ínvicem. Pilátus autem, convocátis princípibus sacerdotum et magistrátibus et plebe, dixit ad illos: **S.** Obtulistis mihi hunc hómínem, quasi averténtem pópulum, et ecce, ego coram vobis intérogans, nullam causam invéni in hómine isto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes: nam remísi vos ad

karalius?“ **C.** Jėzus jam atsakė: + „Taip yra, kaip sakai.“ **C.** Pilotas tarė aukštiesiems kunigams ir miniai: **S.** „Aš nerandu šitame žmoguje jokios kaltės.“ **C.** Bet jie vis atkakliau tvirtino: **S.** „Jis savo mokslu kursto tautą visoje Judėjoje, pradedant nuo Galilėjos iki čia.“ **C.** Tai išgirdęs, Pilotas paklausė, ar tas vyras galilėjietis. Sužinojęs, kad Jėzus iš Erodo valdų, nusiuntė jį pas Erodą, kuris irgi buvo tomis dienomis Jeruzalėje. Erodas, pamatęs Jėzų, labai apsidžiaugė. Mat jis jau pirmiau norėjo jį išvysti, nes buvo apie jį girdėjęs ir tikėjosi pamatysiąs jį darantį kokį nors stebuklą. Jis ėmė jį visaip klausinėti, bet Jėzus jam neatsakinėjo. Tuo tarpu aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai apstoję be paliovos jį kaltino. Tada Erodas su savo palyda Jėzų paniekino ir išjuokė. Paskui, aprenkęs jį baltu drabužiu, pasiuntė atgal Pilotui. Tą dieną Erodas ir Pilotas tapo draugais, o seniau jie pykosi. Pilotas, sušaukęs aukštusius kunigus, seniūnus ir paprastus žmones, pareiškė: **S.** „Jūs atvedėte man šį žmogų, kaltindami jį žmonių kurstymu. Bet aš, jį apklausęs jūsų akyse, neradau nė vienos jam priemetamos kaltės; taip pat ir Erodas, nes sugražino jį atgal. Taigi jis nėra padaręs nieko, kas būtų verta mirties bausmės. Aš tad jį nuplakdinsiu

illum, et ecce, nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam. **C.** Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, unum. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: **S.** Tolle hunc, et dimitte nobis Barabbam. **C.** Qui erat propter seditiōnem quandam faciā in civitate et homicidium missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. At illi succlamabant, dicentes: **S.** Crucifige, crucifige eum. **C.** Ille autem tertio dixit ad illos: **S.** Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invenio in eo: corripiam ergo illum et dimittam. **C.** At illi instabant vocibus magnis, postulantes, ut crucifigeretur. Et invalescebant voces eorum. Et Pilatus adiudicavit fieri petitiōnem eorum. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium et seditiōnem missus fuerat in carcerem, quem petebant: Iesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simōnem quendam Cyrenensem, venientem de villa: et imposuerunt illi crucem portare post Iesum. Sequebatur autem illum multa turba populi, et mulierum, quae plangebant et lamentabantur eum. Conversus autem ad illas Iesus dixit: + Filiae Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros. Quoniam ecce venient dies, in qui-

ir paleisium.“

C. Mat per šventes jis buvo pratęs paleisti vieną kalinį. Tuomet jie visi ėmė šaukti: **S.** „Mirtis šitam! Paleisk mums Barabą!“ **C.** O Barabas buvo patekęs į kalėjimą už kažkokį maištą mieste ir žmogžudystę. Norėdamas paleisti Jėzų, Pilotas dar kartą kreipėsi į juos, bet jie nesiliovė šaukę:

S. „Ant kryžiaus, ant kryžiaus jį!“

C. Tada jis trečią kartą klausė: **S.** „O ką gi pikta jis yra padaręs? Aš jame neradau nieko, už ką vertėtų mirtimi bausti. Taigi nuplakdinsiu jį ir paleisiu.“ **C.** Tačiau jie, garsiai šaukdami, vis nesiliovė reikalauti, kad jis būtų prikaltas prie kryžiaus, ir jų šauksmai ėjo vis smarkyn. Tada Pilotas nusprendė patenkinti jų reikalavimą. Jis paleido jiems įkalintąjį už maištą ir žmogžudystę, kaip jie prašė, o Jėzų atidavė jų valiai. Vesdami Jėzų, jie sulaukė Kirėnės gyventoją Simoną, grįžtantį iš laukų, ir uždėjo jam ant pečių kryžių, kad neštų jį paskui Jėzų. Jį lydėjo didelis būrys žmonių, tarp jų ir daug moterų, kurios verkė jo ir aimanavo. Atsigręžęs į jas, Jėzus prabilo: + „Jeruzalės dukros! Verkite ne manęs, bet verčiau savęs ir savo vaikų! Ateis dienos, kai sakys: „Laimingos nevaisingosios! Laimingos negimdžiusios ir nežin-

bus dicent: Beátæ stériles, et veníres, qui non genuérunt, et úbera, quæ non lactavérunt. Tunc incipient dicere móntibus: Cádite super nos; et cóllibus: Operíte nos. Quia si in vírīdi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? **C.** Ducebántur autem et alii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixerunt eum: et latrónes, unum a dextris et álterum a sinístris. Iesus autem dicebat: + Pater, dimítte illis: non enim sciunt, quid fáciunt. **C.** Dividéntes vero vestiménta eius, misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans, et deridébant eum príncipes cum eis, dicéntes: **S.** Alios salvos fecit: se salvum fáciat, si hic est Christus Dei electus. **C.** Illudébant autem ei et mílites accedéntes, et acétum offeréntes ei, et dicéntes: **S.** Si tu es Rex Iudæórum, salvum te fac. **C.** Erat autem et superscríptio scripta super eum lítteris græcis et latínis et hebráicis: Hic est Rex Iudæórum. Unus autem de his, qui pendébant, latrónibus, blasphemábat eum, dicens: **S.** Si tu es Christus, salvum fac temetípsum, et nos. **C.** Respóndens autem alter increpábat eum, dicens: **S.** Neque tu times Deum, quod in eadem damnatióne es. Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. **C.** Et dicebat ad Iesum: **S.** Dómine, me-

džiusios!“ Tada sakys kalnams: Griũkīte ant mũsũ! ir kalvoms: Pridenkīte mus! Jeigu šitaip daro žaliaam medžiui, tai kas gi laukia sausuolio?“

C. Kartu su juo buvo vedami žudyti du piktadariai. Atėję į vietą, kuri vadinasi „Kaukolė“, jie prikalė ant kryžiaus Jėzų ir du piktadarius – vieną jam iš dešinės, antrą iš kairės. Jėzus meldėsi: + „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką darą.“ **C.** Kareiviai pasidalijo jo drabužius, mesdami burta.

Žmonės stovėjo ir žiūrėjo. Seniūnai tyčiodamiesi kalbėjo: **S.** „Kitus išgelbėdavo – tegul pats išsigelbi, jei jis – Dievo išrinktasis Mesijas!“ **C.** Iš jo juokėsi ir kareiviai, priedami, paduodami jam perrūgusio vyno ir sakydami: **S.** „Jei tu žydų karalius – gelbėkis pats!“ **C.** Viršum jo buvo užrašas graikų, lotynų ir hebrajų raidėmis: „Šitas yra žydų karalius.“ Vienas iš nukryžiuotųjų nusikal-tėlių ėmė įžeidinėti Jėzų: **S.** „Argi tu ne Mesijas? Išgelbėk save ir mus!“ **C.** Antrasis sudraudė jį: **S.** „Ir Dievo tu nebijai, kentėdamas tą pačią bausmę! Juk mudu teisingai gavome, ko mūsų darbai verti, o šitas nieko blogo nėra padaręs.“ **C.** Ir jis tarė: **S.** „Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę!“ **C.** Jėzus jam atsakė: + „Iš tiesų sa-

ménto mei, cum véneris in regnum tuum. **C.** Et dixit illi Iesus: + Amen, dico tibi: Hódie mecum eris in paradíso. **C.** Erat autem fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsam terram usque in horam nonam. Et obscurátus est sol: et velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Iesus, ait: + Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. **C.** Et hæc dicens, exspirávit. (*Hic genuflectitur, et pausat aliqúantulum.*) Videns autem centúrio quod factum fúerat, glori-ficávit Deum, dicens: **S.** Vere hic homo iustus erat. **C.** Et omnis turba eórum, qui simul áderant ad spectáculum istud et vidébant, quæ fiébant, percutiéntes péctora sua revertébántur. Stabant autem omnes noti eius a longe, et mulíeres, quæ secútæ eum erant a Galilæa, hæc vidéntes. Et ecce, vir nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir bonus et iustus: hic non consénserat consílio et áctibus eórum, ab Arimathæa civitaté Iudaeæ, qui exspectábat et ipse regnum Dei. Hic accéssit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu: et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Offertorium

Ps. 101, 2–3. Dómine, exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te

kau tau: šiandien su manimi būsi rojuje.“

C. Buvo apie šeštą valandą, kai visą kraštą apgaubė tamsa ir buvo tamsu iki devintos valandos, saulės šviesai užgesus. Šventyklos uždanga perplyšo pusiau. O Jėzus galingu balsu sušuko: + „Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią.“ **C.** Ir su tais žodžiais numirė. (*Čia klaupiamasi.*) Šimtininkas, matydamas, kas buvo įvykę, pradėjo garbinti Dievą ir tarė: **S.** „Iš tiesų šitas žmogus buvo teisisis!“ **C.** Ir visa minia, susirinkusi pažiūrėti reginio ir pamąčiusi, kas įvyko, skirstėsi, mušdamasi į krūtinę. Atstu stovėjo visi Jėzaus pažįstami ir moterys, jį atlydėjusios iš Galilėjos. Jos viską matė. Ir štai atėjo vienas vyras, vardu Juozapas, teismo tarybos narys, geras ir teisus žmogus, kuris nebuvo pritaręs kitų teismo narių sprendimui ir poelgiui. Jis buvo kilęs iš žydų miesto Arimatėjos ir gyveno laukdamas Dievo karalystės. Taigi Juozapas nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno. Paskui nuėmė kūną nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę ir paguldė uoloje iškaltame kapo rūsyje, kuriame dar niekas nebuvo laidotas.

Ofertorijus

Ps 101, 2–3. Viešpatie, išklausyk mano maldą, ir mano šauksmas

pervéniat: ne avértas fáciem tuam a me.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, munus oblátum, et dignánter operáre: ut, quod passiónis Fílii tui, Dómini nostri, mystério gérimus, piis afféctibus consequámur. Per eundem Dominum nostrum...

Præfatio de sancta Cruce

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et qui in ligno vincébat, in ligno quoque vince-rétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 101, 10, 13 et 14. Potum meum cum fletu temperábam: quia élevans allisísti me: et ego sicut fænum áruí: tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: tu exsúrgens miseréberis

tave tepasiekia. Neslèpk nuo manęs savo veido.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, priimk Tau atnašaujamã dovaną ir leisk, kad mes, dalyvaudami Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties, kančios paslapyje, įgytume pamaldumo vaisių. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Šv. Kryžiaus prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Tau, kuris žmonių giminės išgelbėjimą Kryžiaus medyje įtvirtinai, kad, iš kur mirtis kilo, iš ten ir gyvenimas prisikeltų; ir kas medžiu laimėjo, medžiu būtų ir nugalėtas, per Kristų, mūsų Viešpatį. Per kurį Tavąją didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangų kunigaikštystės, taip pat ir palaimintieji serafimai bendrai džiūgaudami ją šlovina. Liepk, prašome, kad tarp jų būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu sakan-tys: Šventas.

Komunija

Ps 101, 10, 13 ir 14. Su ašaromis maišiau savo gėrimą, nes tu pakėlei mane ir nubloškei. Aš vystu kaip žolė, o tu, Viešpatie, pasilieki per amžius. Pakilk ir būk gailestingas

Sion, quia venit tempus miserēndi eius.

Postcommunio

Largire sēnsibus nostris, omnípotens Deus: ut, per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedisse perpétuam confidámus. Per eundem Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliate capita vestra Deo.

Respice, quæsumus, Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Iesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum: Qui tecum vivit et regnat...

Sionui, nes metas jo pasigailēti.

Postkomunija

Padēk mums, visagali Dieve, tvirtai tikēti, kad žemiškāja Tavo Sūnaus mirtimi, paliudyta šiomis šventomis paslaptimis, Tu mums davei amžinājī gyvenimā. Per Tajī mūsu Viešpatī...

Oracija už žmones

Nusilenkite Dievui.

Meldžiame Tave, Viešpatie, pažvelk į šią savo šeimą, už kurią mūsų Viešpats Jėzus Kristus neabejodamas atsidavė į priešų rankas ir kentėjo kryžiaus kančias. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja...